

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXX SERIA II, Nr. 7675

6 PAGINI — 30 BANI

JOI 24 IANUARIE 1974

iarna la sate - anotimpul unor ample acțiuni politico-educative

Ce ați întreprins pînă acum ?

NE RĂSPUND
DOUĂ COMITETE
JUDEȚENE ALE U.T.C.

● BIHOR

Pentru această perioadă, Comitetul nostru județean și-a stabilit un plan de măsuri proprii, concrete. Astfel, în cadrul adunărilor generale ale cooperativelor în care s-au dezbătut cifrele de plan pe acest an, tinerii au făcut propuneri valoroase privind mai buna organizare a muncii. În comunele Diosig, Vaida, Valea lui Mihai, Finiș, Tărcăia, organizațiile U.T.C. se preocupă de intensificarea activităților menite să facă din fiecare tînăr un bun agricultor. În această perioadă, organizațiile U.T.C. din S.M.A., I.A.S. organizează mobilizarea tuturor tinerilor la repararea și stocarea mașinilor și utilajelor agricole, astfel ca fiecare să fie în perfectă stare de funcționare la începutul campaniei de primăvară.

SABIN GANEA
președintele consiliului
tineret sătesc

(Continuare în pag. a II-a)

● GORJ

În baza măsurilor stabilite de C.C. al U.T.C. pentru această perioadă, ținînd seama de propunerile tinerilor și specificul fiecărei organizații, Comitetul județean Gorj al U.T.C. a stabilit o gamă variată de activități care vizează sporirea producției în unitățile agricole, pregătirea profesională, activități politico-educative, sportive și turistice. Făcînd un succint bilanț, constatăm că o parte dintre acestea sînt deja realizate. Astfel, tinerii din cooperativele agricole Dănculești, Scaorta, Budieni, Groșerea, Andriești, Slăvuța și altele au participat la o serie de întîlniri și dezbateri cu specialiști pe teme privind eficiența acordului global la cultura mare, în legumicultură și zootehnie. Peste 50 de tineri din Scaorta, Crușești, Ploșoru, Turceni, Săulești, Stejari și Bustuchin au fost recomandați pentru a lucra în sectorul zootehnic; peste 420 de tineri din localitățile Poiana, Ionești, Ceplea, Tîntăreni, Valea cu Apă etc. constituți în echipe, sînt prezenți zilnic la lucrările de amenajare a răsădnilor. Tineretele fete care își desfășoară activitatea în sectorul legumicol la Căpleni și Săulești, au hotărît să preia în acest an întreaga suprafață de legume în acord global. În majoritatea unităților cooperatiste, tinerii sînt angrenați în acțiuni de fertilizare a solului, pînă în prezent raportînd acțiunea de cheia pe o suprafață de 2.000 hectare. Alți execută lucrări de întreținere și defrișarea pășunilor și fînetelor, realizîndu-se cîfrîndu-se la peste 600 hectare. Pot fi evidențiate aici tinerii din comunele Vladimiri, Bărbătești, Peștinași, Benghești-Ciocavă și altele. Cei 420 de mecanizatori care își desfășoară activitatea în I.A.S.-urile și S.M.A.-urile județului sînt angrenați în acțiunea de revizuire și reparare a utilajelor agricole.

Consentim la acest capitol și inițiativa tinerilor mecanizatori de la S.M.A. Bîbești de a lucra în 1974 zilnic cu o jumătate de litru carburant economisit pe tractor fizic. În felul acesta ei vor realiza pe întregul an o economie de 10.000 litri carburanți. Pe linia pregătirii profesionale putem nota: participarea celor peste 2.400 de tineri din agricultură la

DUMITRU BUZATU
președintele consiliului
tineret sătesc

(Continuare în pag. a II-a)

Fotografia: EMIL TEODORESCU

Pagina a 4-a

ORIZONT CULTURAL

- Romanul, azi
- Totem în alb
- Capodopere ale artei mexicane
- „Steaua zimbrului”; „Pentru cine bat clopotele”

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

● Delegația Partidului Socialist Popular din Danemarca

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a primit, miercuri după-amiază, delegația Partidului Socialist Popular din Danemarca, care, la invitația C.C. al P.C.R., face o vizită de prietenie în țara noastră. Din delegație face parte Gert Petersen, membru al Comitetului Executiv, Dorte Helsted, Jens Otto Madsen și Troels Taftaer, membri ai C.C. al P.S.P.D., și Soeren Kolstrup, membru al conducerii organizației partidului din Arhus. La primire au participat tovarășii Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., Petre Constantin, membru al Comisiei Centrale de Revizie a P.C.R., secretar al Co-

● Publicistul danez Kjeld Oesterling Nielsen

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit la 23 ianuarie pe publicistul danez Kjeld Oesterling Nielsen. La întrevedere a participat tovarășul Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului E-

xecutiv, secretar al C.C. al P.C.R. Cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu a acordat un interviu pentru Radiodifuziunea daneză.

Român și ale Partidului Socialist Popular din Danemarca. De ambele părți a fost subliniată satisfacția pentru bunele relații prietenești statornicite între P.C.R. și P.S.P.D. și s-a exprimat dorința comună de a dezvolta și diversifica în continuare aceste relații; de a adînci raporturile de colaborare pe multiple planuri între România și Danemarca, în interesul întăririi prieteniei dintre cele două popoare. În cursul întrevederii s-a efectuat un schimb de păreri privind evoluția vieții politice internaționale. În acest context, a fost evidențiată importanța deosebită pe care o are intensificarea luptei unite a popoarelor, a tuturor forțelor progresiste, democratice și antiimperialiste, pentru pace, securitate și cooperare în Europa și în întreaga lume. Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovarășească.

Inginerul Gheorghe Predescu și mecanicul Florea Vlad, înălțură pulbera fină a zăpezii de pe mașinile de semănat (SFC 8) pe care le verifică zînd pe rînd, înecă o dată, pentru a le face apte pentru lucrările din primăvară cînd mecanizatorii secției Florești, din cadrul S.M.A. Bolintin Vale, vor deplanșa cu toate forțele campania

„Bărbații au trebuit să-și schimbe părerile despre noi, femeile”

spune și argumentează
Eroina Muncii Socialiste FLOAREA BARBU,
președinta cooperativei agricole
de producție Cernetu-Teleorman

Are 46 de ani. Este o femeie robustă, cu ochi blînzi și glas domol. Ascultă cu multă atenție întrebările și răspunde, cu vorbă sigură, așezată. Echilibrul interior se degajă din tot ce face, din tot ce spune. Iată primele impresii despre Floarea Barbu, președinta cooperativei agricole de producție Cernetu — Teleorman, Eroina a Muncii Socialiste, membră supleantă a Comitetului Central al P.C.R., vicepreședinte al U.N.C.A.P., membră în Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste, deputată în Marea Adunare Națională din anul 1969. Un exemplu foarte edificator al locului pe care femeia îl ocupă sau îl poate ocupa în societatea noastră.

— Pe 21 ianuarie 1974 împlinesc opt ani de cînd sînt președintă. Membră cooperatoarea sînt însă de la înființarea cooperativei, din 1960. Vă vorbesc numai de această perioadă din viața mea deoarece bănuiesc că mai mult asta vă interesează. Despre ceilalți ani de v-ăș putea spune? Viața de țărăncă,

obișnuită cu greutățile muncii câmpului, ale gospodăriei, care atîna despre evenimentele satului doar de la bărbat și de la vecini, care nu știa ce este aceea a face politică. Acum, ce să mai vorbim, diferența este cea de la cer la pămînt. Iată, în agricultură, ca să vorbesc de domeniul meu, feminizarea forței de muncă este o chestiune reală, unanim recunoscută. De pildă, la cooperativa noastră în 1966 dispuneam de 2.521 de brațe de muncă. Azi avem doar 1.400. Majoritatea femei. De aceea, trebuie să ne preocupăm foarte serios de mecanizarea lucrărilor. Altfel soluția nu există. În această privință institutele de cercetare și industria constructoare de mașini nu ne ajută pe măsura necesităților, deși sarcinile trasate de conducerea partidului sînt deosebit de clare și precise.

— Credeți că vor reuși femeile să asigure și deservirea unei agriculturi preponderent mecanizată?

— Dar mai începe vorbă?! Păi ce am realizat pînă acum nu tot cu femeile am realizat? Vom fi în stare să conducem și mașinile, n-aveți nici o grijă!

De altfel, ați văzut că prin unele părți au și început fetele să învețe meseria de tractorist și se descurcă foarte bine. Apoi vedeți, că în legumicultură, unde sînt ocupate cele mai multe brațe, vor fi mașini mai mici, mai delicate, pe care o să fie mai mare plăcerea să le conduci. Nu în privința asta, nu am nici o teamă. Vom demonstra, ca și pînă acum, că putem fi... oameni de nădejde. De altfel, bărbații au trebuit să-și schimbe părerile despre noi deși noi, nu ni le-am schimbat pe ale noastre despre ei. S-au convins că putem face față la fel de bine greutăților, muncii de organizare și de conducere.

— A fost și cazul dumneavoastră, nu?

— Mai ales la sate, unde femeia a stat totdeauna în spatele bărbatului la un pas, unde a-ți vedea lungul nasului era o chestiune înostentivă din moși-strămoși, promovarea femeii a fost și mai dificilă și însoțită de multă neîncredere. Cînd m-au

voasiră, nu?

— Mai ales la sate, unde femeia a stat totdeauna în spatele bărbatului la un pas, unde a-ți vedea lungul nasului era o chestiune înostentivă din moși-strămoși, promovarea femeii a fost și mai dificilă și însoțită de multă neîncredere. Cînd m-au

voasiră, nu?

— Mai ales la sate, unde femeia a stat totdeauna în spatele bărbatului la un pas, unde a-ți vedea lungul nasului era o chestiune înostentivă din moși-strămoși, promovarea femeii a fost și mai dificilă și însoțită de multă neîncredere. Cînd m-au

115 ani de la Unirea Principatelor

„Trăiască
România,
una și
nedespărțită!”

In pagina a 3-a

Un articol inedit de
MIRON RADU PARASCHIVESCU
**UNIRE-N
CUGET...**

Ca orice act de suprastructură ce se constituie și se proclamă ceva mai lent decît mișcarea materială, actul Unirii de acum 107 ani venea după ce condițiile materiale și stările de fapt fuseseră destul de maturate ca să-i garanteze și să-i justifice trăinicia. Proclamarea simultană și prin vot secret a colonelului Alexandru Ioan Cuza drept principe domnitor al Moldovei și Munteniei a fost și rămîne dovada cea mai limpede și elocventă, argumentul însuși că unirea de fapt a principatelor se desfășurase nu numai în temelile ei material-istorice concrete, dar și în suprastructură, în cugetul și simfonia majorității covârșitoare a poporului de dincolo și de dincoace de Milcov. Dar fiindcă spațiul paginii noastre pe care-o închinăm astăzi evenimentului Unirii nu-mi îngăduie să stăruie în amănunt asupra lui ci să-l sugerez numai cititorului spre a-l face să retrăiască azi cu o mai vie acuitate, în acest prezent al erei cosmo-atomice, nu numai faptele istorice, temerurile și legitățile ei care întotdeauna sînt consfințite cu singele popoarelor conștiente de dreptatea cauzei lor, — dar și spiritul în care ele s-au

anticazania

Convorbirea unui filozof cu soția mareșalului de xxx
și colochiul meu cu Juncu Aurel

Premisa moralității este credința în Dumnezeu?

Citiți în pagina a 2-a un răspuns dat de dr. H. Culea, cercetător la Institutul de filozofie al Academiei, unui tînăr din Roznov

GÎNDURI ȘI CUVINTE

Rostim „da”. Sau, în orice caz, de multe ori rostim „da”. În spatele acestor litere însă, ca și în spatele tuturor cuvintelor pe care le pronunțăm, se ascund de obicei sau se dezvăluie! — cel puțin trei atitudini. Cea dintîi este aceea care repetă și în gînd ceea ce a spus cu voce tare. „Da”-ul este la fel de sonor și rotund și se face auzit în același timp înăuntru ca și în afară. Cea de a doua, este aceea care în sinea sa zice mai degrabă „nu”, exact pe dos decît a afirmă cu o clipă înainte prin viu grai, însă nici nu se gîndește că ar putea să și mărturisească „nu”-ul acela în care crede; dimpotrivă, cu cit mai adînc este convins că nu, cu altă mai mult își manifestă entuziasmul de operată: „da”, „da”! În sfîrșit, a treia atitudine este aceea care, în intimitatea sa nu spune nici „da”, nici „nu”. Nu spune nimic. Se teme probabil că și „nu”-ul gîndit poate fi citit de martori.

Și mai rostim, de asemenea, dacă ni se cere părerea: „Aveți dreptate”. Însă din nou pot fi descifrate, și aici, cele trei atitudini care dublează întotdeauna o gîndire spusă sau scrisă. Prima este tot aceea care rostește „aveți dreptate” pentru că nici nu crede altceva, pentru că este convinsă de adevărul cuvintelor auzite. Următoarea se alătură și ea celei dintîi și la prima vedere pare pe deplin solidară cu ea și nimeni nu știe că nu este de fapt nici cit negru de sub unghie fiindcă numai undeva în străfunduri, neuzit de nimeni, începe să mormăie un gînd: „Să crezi tu că ai dreptate!” Iar ultima rămîne tot aceea căreia îi e teamă pînă și de umbra gîndului și care îndrăznește cel mult o aprobare timidă: „Se-fel are întotdeauna dreptate”.

N-avem cum să știm însă mereu care dintre cele trei atitudini este reală. Scriitorul care a inventat mașina de citit gîndurile a dus cu el secretul și sîntem silii, prin forța împrejurărilor, să ne orientăm după marcajul cuvintelor. Nu putem ghici că unul sau altul gîndește de fapt „Da” de ce tocmai eu? Noi îl vedem că pronunță rar, o pasă: „Mă duc eu” și luăm de bună oferta lui neslînită de nimeni. Pentru că știm, în schimb, din moși-strămoși, că omul care îți-a dat „bună ziua” îți-o și dorește din toată inima, iar dacă are ceva pe suflet ar trebui să se vadă măcar din privirea lui.

De aceea ne și mirăm, pe bună dreptate, mai tirziu, dacă n-am dat de la bun început peste cel care a spus „mă duc eu” și se duce; pînă să ne dăm seama mai exact, rămînem nedumeriți vîzînd că lucrurile se complică, sau se ernesec greu, sau nici nu se ernesec. Promisiunea făcută ar fi trebuit să-l oblighe mai mult decît l-ar fi putut obliga altcineva și în afara lui însuși. Cuvintele, odată rostite, cer mai întîi un efort de gîndire, iar gîndurile, odată delimitate, cer și ele un înveliș care să le exprime fidel. Limbajul rămîne totuși, singurul mijloc de comunicare între oameni și nu au nici o șansă de reușită cei care vor să facă din el un paravan. Ca să-i descoperim însă mai ușor pe cei pe care ne putem bizui trebuie să avem mai multă încredere în omul care spune pe același ton și „da” și „nu”. Pentru că dacă cineva ne-a spus de cîteva ori la rînd „da” sau „aveți dreptate”, o singură dată dacă ne-a spus „nu” înseamnă că undeva se ridică un semn de întrebare. Iar omul acesta nu face parte dintr-o a patra categorie. Ci tot prima.

INSEMNĂRI

Cîndva, în urmă cu mulți ani, am petrecut cîteva zile într-o tabără de pionieri. Am dormit atunci — împreună cu cinci băieți — în același cort, pe saltele pneumatice. Pe mine, ca adult, m-au culcat la mijloc, să-mi fie mai cald. În tabăra turistică de la poalele Postăvarului domnea liniștea. Se auzea doar, pe a-

CERTITUDINI

de MIHAI STOIAN

proape, curgerea pripiț a Timișului și cuietul trenurilor de noapte. Sub pătură, pe șoptite, se mai discuta încă. Deosebeam în întineric, la dreapta mea, trei glasuri, în stînga, alte două.

— Mie mi-ar plăcea să fiu tehnician la uzina de tractoare!

— Pe mine m-a lăsat cu gura căscată agregatul „I.V.” de la Fieni. 80.000 de becuri în 24 de ore e ceva, nu? Și nu m-ăș împăca ușor cu gin-

(Continuare în pag. a II-a)

OCTAVIAN MILEA

(Continuare în pag. a II-a)

D. MATAŁĂ

(Continuare în pag. a V-a)

anticazania

Convorbirea unui filozof cu soția marelui de xxx și colocviul meu cu Juncu Aurel

Juncu Aurel (din Roznov — strada Găzaria nr. 29), jud. Neamț) arădindu-se interesat de „Anticazania” ne propune „ca la această rubrică să fie invitate și una sau două personalități filosofice, în materie”. Urmindu-i propunerea, redacția „Scintei tineretului” m-a invitat pe mine, știindu-mă cercetător la Institutul de filozofie al Academiei, iar eu, la rândul-mi, l-am invitat pe Denis Diderot (1713—1784), filozof materialist, unul dintre cei mai de seamă iluminiști) care neputându-se prezenta personal deoarece nu credea în revenire sau reîncarnare mi-a îngăduit — ca de altfel întregii posterității — să mă refer la Convorbirea sa cu soția marelui de xxx și care cuprinde, printre altele și un punct de vedere „în materie”, a filozofului.

Coincidență dintre convorbirea unui filozof cu soția marelui de xxx și discuția ce voi încerca să infirip eu Juncu Aurel, rezidă în similitudinea tematicii abordate. Atât soția marelui de xxx cât și Juncu Aurel (finiar de 21 de ani) deși cea dintâi mai „finiar” cu două secole, iar

cel din urmă mai „finiar” cu vreo 20 de ani față de d-na marelui, ridică totuși cam în același spirit problema imposibilității ca oamenii să fie morali dacă nu cred în Dumnezeu. Ateismul ar conduce, după acești preopinții, la imoralitate. Diderot și cu mine — și încă mulți alții — sintem de o părere exact contrară. Adică, sustinem că moralitatea autentică, cu adevărat omenească și omenească nu poate izvorî din teamă și supunere (față de Dumnezeu etc.), ci din libertatea omului de a se folosi de conștiința sa pentru a alege între bine și rău. Dar, mai bine să ne precizăm punctele de vedere prin discuție, căci știut este că forța argumentului poate fi sporită într-o relație deschisă, nouă, de convingere și, oșioși, într-una anonimă, de învingere.

Înainte să trec la relatarea discuției cer scuze lui J.A. pentru neconsemnarea aidaoma a unor expresii folosite de domnia sa în scrisoarea trimisă, iar lui Diderot pentru nerespectarea aidaoma a ordinii replicilor.

În lumea asta, e mai bine să fii un om cinstit decât un ticșios? H. C. Și cum printr-o educație aleasă această înțelepciune ar putea fi împărțită încă de timpuriu de familie, școală etc. copiii, adolescenții, tinerii?

Soția marelui. Ba cred. J. A. Nu cred. Așa ceva o poate face numai educația religioasă. H. C. Dar dumneata ai scris textual în scrisoarea ce ne-ai trimis: „Nu bucur foarte mult că și societatea noastră are la bază adevărul învățăturilor dumnezeiești, adică conduce omenirea la bine, prin adevăr, este egalitate, dreptate și fraternitate între noi, pedepsește hoșii și leneșii, combate paraziții, mul, adică toate legile noastre socialiste au la baza spiritul dreptății și al egalității frățești.”

Iar eu mă bucur că recunoști în mod cinstit toate aceste curciorii ale orinduirii noastre socialiste. Dar bucur foarte mult că la baza „adevărului învățăturilor dumnezeiești”?

J. A. Pentru că Biblia ne învață: „să nu furii”; „să nu ucizi”; „să nu dorești femeia vecinului tău” ș.a.

Elementele perene ale moralei

H. C. Dar acestea sînt adevăruri general-umane și nu învățături dumnezeiești. Ele se află într-un fel sau altul cuprinse în foarte multe scrieri laice, dinaintea Bibliei, cit și de după ea. Ele exprimă modalități de conviețuire umană în societate, cu un minimum de neajunsuri. Toate preceptele bune aduc oamenilor mai multe faloase decât neajunsuri: de aceea oamenii sînt cei ce creează aceste precepte, și nu Dumnezeu.

Soția marelui. Răul ar fi ceea ce aduce mai multe neajunsuri decât faloase: iar binele, dimpotrivă, ceea ce aduce mai multe faloase decât neajunsuri.

H. C. Cam așa ceva. Numai că după cum știm conviețuirea oamenilor în societate are loc sub forme concrete istorice, în cadrul unor grupuri (clase, etn și între grupuri). Ceea ce e rău pentru unii este bine pentru alții. De aceea și preceptele „biblice” au fost uneori astfel înțelese și aplicate de către inșiși unii reprezentanți ai religiei încât răul rezultă din ele, pentru masele care au înțeles mai mult decît binele pe care-l proclama... formal. Cu preceptul „să nu furii” în bratele mileniilor de-a rîndul exploatareii și spoliat masele și popoarele.

Credeli. Gîndindu-se că religia a dat naștere și a menținut permanent cea mai violentă ură între popoare. Nu există musulman care să nu-și închipuie că ar face o faptă blăciută lui Dumnezeu și profetului sfînt, dacă ar nimici toți creștinii, iar aceștia, la rîndul lor nu sînt nici ei mai îngăduitori.

J. A. „Cu această ocazie vreau să rostresc Bisericile infirmo mai mult sau mai puțin de adevăr, falsificate, care au adus bașcoara și rușine asupra Bisericii lui Hristos.”

H. C. De ce atîta intransigență din partea unui creștin drept credincios, cînd știut este că ateiți respectă libertatea de cult pentru oricare credință, confesiune? Izvorăște oare toleranța mai curînd din ateism decît din religiozitate?

Soția marelui. Și crezi că e totuși dacă sintem creștinii sau păgîni?

Credeli. Pe legea mea, sînt

convins doar că dacă n-am fi creștinii am fi ceva mai veseli. H. C. Și mai toleranți, dacă nu am fi nici de altă credință. Căci iată, spre pildă, cum J. A. a transformat „toleranța creștină” în intoleranță.

Tot astfel adesea — în forme mult mai rele — este convertit de unii drept credincioși preceptul „să nu furii”, în furtigaș, iar porunca a 6-a în contrariul ei. Și chiar întregul decalog în antidecalog.

Abuz de religie și religia abuzurilor

Soția marelui. Sigur că există abuzuri, dar religia e altceva.

Credeli. Asta e religia, dacă abuzurile nu pot fi despărțite de ea.

Soția marelui. Bine, bine, dar e nevoie să existe ceva care să-și impună pe oameni, oprindu-i de la faptele rele ce scapă asprimii legilor, și dacă vei distruge religia, ce-ai să pui în loc?

Credeli. Chiar dacă n-aș avea nimic de pus în loc și tu ar însemna că rămîne o groazănică prejudecată mai puțin, ca să nu mai pun la socoteală faptul că în nici o vreme și la nici un neam, păreriile religioase n-au stat la baza moravurilor.

H. C. Este și convingerea mare, moravurile bune și morală reală și nu doar cea ideală, comportarea oamenilor, unul față de altul, față de muncă, colectivitate, sentimentele și ideile morale, deprinderile și obiceiurile cu caracter moral, chiar dacă s-au aflat cîndva într-o oarecare legătură cu unele păreri religioase, nicînd însă nu au fost determinate de acestea. Cu atît mai puțin hic et nunc. Continîndu-și cele mai bune tradiții ale moravurilor bune cultivate de oameni, socialismul își propune să asigure condiții prielnice pentru instaurarea la scară de masă a unei înalte moralități — morală comunistă. În această acțiune — amplu desfășurată și în țara noastră — „învățăturile dumnezeiești” — care se referă J. A. nu ne pot fi de folos deoarece ele nu numai că nu-și propun să ne favețe devotamentul nemărginit față de cauza socialismului, colectivismului și umanismului, atîtădinea notă față de muncă și avutului obșteș, calea umană a onoarei, demnității, datoriei, fericii pămîntești — dar ne îndrumă chiar pe „căi greșite”.

A păși pe „căile domnului” chiar dacă înseamnă într-un caz sau altul să-ți jergi la salvarea creunđu suflet drept-credincios, cu greu ne-am putea imagina să reușim astfel salvarea întregii omeniri de tarele orînduirilor și orînduirilor bazate pe exploatarea, ignoranță, mizerie, alienare. Religia există de mîndă și tot de atîta vreme războaielor, ura omului față de om, clase asupritoare și clase asuprite. Puterea religiei de a le contracara s-a dovedit de slabă sau inexistentă eficientă. De ce oare?

Și apoi să ne gîndim dacă nu cumva urînd „căile domnului” nu s_jungem ca J.A. să trăim în lumea asta, dar să ne gîndim la „cealaltă” — tare greu trebuie să fie cuiușa să se afle cu viața într-un loc și cu mintea... aiurea. Eu n-aș putea.

Să mă discutăm însă și păreriile altora. Dar aceasta în numărul viitor.

H. CULEA

În peisajul orașului Cimpulung Moldovenesc, noua casă de cultură se reledă ca un adevărat monument al arhitecturii locale

tribuna activistului U.T.C.

În ultimele luni în municipiul și județul Brăila acțiunile de prevenire a abaterilor de la normele eticii și echității comuniste au cunoscut o mai mare amploare. Se desfășoară frecvent raiduri-anchete pentru identificarea tinerilor neîncadrați și angajarea lor în diferite unități socialiste; ne înțelegim cu elevii și tinerii muncitori pentru a discuta diverse aspecte ale muncii; cu participarea juriștilor și a organelor de miliție, organizăm dezbateri ale unor legi, cu care prilej supunem atenției și judecării (folosind și filme documentare) unele fapte pline de învătămintele etc. Pe parcursul celor două luni precedente acțiivității noastre, împreună cu activiștii de partid și de stat, cu juriștii și prezentanții ai organelor de miliție, au desfășurat asemenea acțiuni în toate școlile și întreprinderile din municipiul Brăila.

Se pune desigur o întrebare: de ce? De ce atîta cheltuielă de energie, cînd e vorba de abateri mărunte sau de unele trăsături neesențiale de comportament sau

Prevenirea abaterilor este mai importantă decît combaterea lor

de fenomene cu totul izolate? Pentru a răspunde trebuie să avem în vedere că abaterile mărunte, neserizate și necombătute la timp, pot deveni mari și de cele mai multe ori așa se și întîmplă. Un tînar care absentează de la program azi și nu este introdus în focul criticii, peste un an poate părăsi întreprinderea cu contractul de muncă desfiat și dacă se bucură de indulgență și resurse bănești din partea părinților, începe să bată bulevardele. Este numai el de vină? Nu și organizația U.T.C. care nu s-a sesizat din primul moment și nu a luat atitudine?

Pun desigur în discuție o chestiune care constituie punctul nevralgic al multor organizații U.T.C. în activitatea educativă pe care o desfășoară. În formarea convingerilor morale se acționează de multe ori în abstract, nu se au în vedere situații imediate, chiar în fază incipientă, sau se apelează (cu

destulă întîzire) la cazuri grave ai căror autori, în virtutea împrejurărilor, sînt absenți. Acțiunile de prevenire, foarte fructuoase pe planul declanșării atitudinilor pozitive, al formării opiniei de masă sînt sporadice, adesea nu sînt concepute ca elemente ale unui sistem.

Acțiunile noastre nu au pornit pe un teren gol. De aproape un an de zile în municipiul Brăila acționează 14 brigăzi de opinie și disciplină formate din membri ai activelor U.T.C. ele intervenind operative și eficient pe stradă, în mijloacele de transport în comun, în localuri publice, în cinematografe, manifestîndu-se mereu ca factori ai opiniei. Pe aceeași linie, comitetul județean U.T.C. a luat măsura constituirii comisiei de delincvență juvenilă a cărei agendă zilnică de lucru s-a centrat pe prevenirea manifestărilor antisociale, ajutătoare celor în impas, încadrarea tinerilor fără ocupație etc. Pe al plan, dar în spiritul aceluiași exigențe, am intensificat acțiunile de propagare a exemplului pozitiv, a modelelor înaintate. Să mărturisesc în acest sens ciclul de activități complexe „Să muncim și să trăim în chip comunist” în cadrul căruii la I.U.G. „Progresul”, C.F.A., la cooperativa

Bărbații au trebuit să-și schimbe păreriile

(Urmare din pag. 1)

pus sef de echipă m-am gîndit foarte mult pînă am primit. Cum, eu, femeie, să conduc alțiia bărbați? Ce-o să zică lumea? Dar m-a încurajat bărbatul meu și am primit. Apoi a urmat funcția de șef de brigadă, vicepreședintele cooperativei, apoi secretara comitetului de partid pe C.A.P. și, din 1966, președintă.

— Cum ați învățat arta conducerii? Cum conduceți?

— Oamenii n-au învățat. Munca și viața lor. Consider că în ceea ce privește arta conducerii nu există rețete anume, și un om cu experiență mai mare nu-ți poate da decît sfaturi generale, că în rest depinde de tine, de bunul tău simț, de capacitatea de perfecționare, de orientare și adaptare la situațiile pe care ți le pune în față viața. Cînd am fost numită șefa de echipă mi-am zis: „pentru a fi o bună șefa de echipă, trebuie să fac două lucruri: să muncesc mai mult și mai bine decît ceilalți și să fiu corectă la înregistrarea zilelor-muncă. Nu m-am dat nici o dată la o parte din fața greului motivînd că de, sînt femeie, și pot fi scutită de anumite lucruri. Schim-

barea funcțiilor nu a atras după sine schimbarea stilului de muncă. Am rămas același om calm, care a căutat să facă din cooperatori un nucleu unit. Am avut avem în față probleme complexe și complicate care solicită eforturi mari din toate punctele de vedere. Dacă însă te bînz pe oameni, dacă îți gîndul numai la binele cooperativei, le rezolvi pe toate.

— Ce preocupări au utecilele de la cooperativa dumneavoastră pentru viitorul apropiat?

— În sectorul legumicol, să scoată răsaduri cît mai bune, pentru a ne întări și cu rezultatele anului 1974 faima de buni grădinari pe care ne-am creat-o. La creșterea de pul trebuie să populăm adaposturile și să facem furajarea cum scrie la cartele. Desigur, în adunarea generală, organizația U.T.C. va veni cu angajamentele proprii, cum se întîmplă în fiecare an, și atunci v-aș putea spune mai concret care o să fie aportul lor la gîndul nostru de a obține în 1974 producții record la toate culturile. În orice caz, și ei iubesc ca și mine cooperativa. Ne străduim, fiecare, să muncim mai bine, mai cu folos, pentru a o vedea și mai bogată.

iarna la sate - anotimpul unor ample acțiuni politico-educative

Angajamentul muncitorilor de la S. M. A. Simmartin:

Reparațiile vor fi gata

cu cinci zile înainte de termen

De ce S.M.A. Simmartin și nu oricare alt S.M.A. din județul Bihor? Pentru că, în primul rînd mi s-a părut demn de luat în seamă statistica angajărilor pe anul 1973: 161 veniți, 161 plecați și cea din 1973 cînd de plecat au plecat doar cîțiva tineri și aceea la armată.

În al doilea rînd, unul dintre cei mai vechi mecanicizatori de acție, Sabau Florian — șef de secție — mi-a explicat în cîteva cuvinte ce anume l-a făcut să rămîni: „Mulți sintem din comună, avem familiile aici, casele noastre, ne-am obișnuit cu munca asta și cei care pleacă dec dorul pămîntului nu vă mirați, nu moare nimeni din asta dar, va să zică, întră la socoteală și pămîntul”.

Nimic nou, veți spune, multe S.M.A.-uri din țară au devenit rentabile. Adevărat, dar facem o precizare: S.M.A. Simmartin deservește 5 C.A.P.-uri ale căror suprafețe sînt trecute la pămînt categoria V-a și aceste suprafețe se află într-o zonă deluroasă, nu la cîmpie unde rentabilizarea nici nu intră în discuție. Iată și alte argumente. În hala de reparații, pînă a face bilanțul, Tudor Pal Andrei — mecanic „universal” ne spune că, aici, se toarnă aluminii în mod curent deoarece nu există suficiente coloare de volan — una din importante piese de schimb — și dacă e gata motorul nu-l putem livra fără coloașii și cei care apucă noi s-o fabricăm, deși cere puțin.

— Introducerea unui dispozitiv pentru suprafinisarea arborilor cotiți, asemănătoare celui totuși celui de la Uzina constructoră ne spune directorul S.M.A. Floruta Sorin. În 24 de ore se execută reparații la 15 arbori cotiți; prin introducerea dispozitivului numărul lor va crește pînă la 20.

În ce privește planul de reparații pentru terți beneficiari, S.M.A. Simmartin va raporta totul în cel mult 15 zile. Cam în același timp vor fi gata și mașinile și unele din dotare: pînă acum au fost reparate 62 de tractoare din 80; semănători — gata 16 din 25; tractoare — 43 din 47, discurile au fost reparate.

În al treilea rînd scriu despre S.M.A. Simmartin pentru că oamenii de aici nu se joacă de vorbele și, printre altele, ei afirmă că în 1975 vor cîștiga 2.000 pe lună, rentabilizînd unitatea adică, la o mie lei venit vor cheltui mai puțin de o mie.

Continuăm „verificarea” celorlalte. În hala, există o secție de spălare, montat motoare (s-au confecționat dispozitivele necesare), secție pentru cutile de viteză, S.M.A. Simmartin specializîndu-se în reparații auto și reparații capitale de motoare și de tractoare grele. În perspecti-

va — introducerea unui dispozitiv pentru suprafinisarea arborilor cotiți, asemănătoare celui totuși celui de la Uzina constructoră ne spune directorul S.M.A. Floruta Sorin. În 24 de ore se execută reparații la 15 arbori cotiți; prin introducerea dispozitivului numărul lor va crește pînă la 20.

În plină iarnă, în laboratorul județean pentru controlul seminelor din municipiul Ploiești, semintele „suportă cuminți” examenul admiterii în recolta cîntare

BIHOR

(Urmare din pag. 1)

GORJ

(Urmare din pag. 1)

Organele și organizațiile U.T.C. au acordat o atenție deosebită muncii politico-educative pentru a dezvolta la tineri sentimentul responsabilității, al dragostei față de muncă și avutului obșteș. În acest sens au fost constituite colective pentru depistarea tinerilor neîncadrați în muncă, îndrumîndu-i spre o activitate utilă. O atenție deosebită o acordăm organizării activităților culturale-artistice și distractive.

Activitățile culturale-educative au cuprins acțiuni dedicate comemorării a 80 de ani de la nașterea Eroinei de pe Jiu, Ecaterina Teodoroni, seri distractive, baluri ale fruntarilor, întâlniri cu juriști, cadre medico-sanitare, seri de poezie etc.

Agenda acțiunilor politico-educative la sate pentru perioada următoare cuprinde antrenarea tuturor tinerilor în cadrul întrecerilor uteciste „Tineretul — factor activ în îndeplinirea cincinalului înainte de termen”, în vederea încheierii lucrărilor de fertilizare a unei suprafețe de 4.000 hectare, redarea în circuitul agricol a 300 hectare, defrișarea și întretinerea a 3.000 hectare pășuni. De asemenea, intensificarea schimbărilor de experiență, a întâlnirilor cu specialiștii pe teme agrohoice, organizarea unei sesiuni interjudețene de comunicări

curșurile învățămîntului agro-zootehnic de masă, schimburi de experiență pe tema hrănirii și îngrijirii animalelor, organizate la nivelul celorlalte consilii intercooperatiste, cu participarea tinerilor zootehniști, pregătirea fazei pe unitate a olimpiadului mecanizatorului, cursurile de ridicarea și pregătirea profesională a tinerilor mecanicizatori, organizate în fiecare S.M.A.

CERTTUDINI

(Urmare din pag. 1)

dul că-i destul, aș încerca să pun la punct o mașină mai „smecheră”... — Ați băgat de seamă, băieți, cum au crescut tujele de gura leului sus, pe zidul Turului Chindiei, la Tirgoviște? Probabil că vîntul a purtat semințele pînă acolo, sus. Pe mine m-a vîntat rezistența, încapătîndu-mă lor. De unde iau plantele atîta putere? Asta m-a interesat să fac și cine știe, poate o să auziți vîntoada de o plantă — ceareidă, desigur — extrem de

rezistentă, purînd numele meu. — Și profesor nu se face nimeni? Cinci glasuri — cinci vîsuri. Au trecut ani și ani de-a-tunci. Poate o-aș fi uitat cu desăvîrșire noaptea alea pe-trecute laolaltă, în cort, cu niște băieți înimosi, dacă — zilele trecute — nu s-ar fi întîmplat să-l reîntîlnesc pe unul dintre ei, la Bitcaz. Omul și-a oțărut țitul cu o-chiei, este operator la pupitrul de comandă. S-a căsătorit, are un copil care nu-i încă pio-

nier; și de la el am aflat că băieții aceia cinci, din cortul de la poalele Postăvarului, au rămas prieteni pe viață, își scriu regulat, împărțindu-și bucuriile și necazurile, reușitele și eșecurile. Astfel, cum bineștiuta indiscreție a reporterului, am putut stabili ce s-a mai întîmplat cu fiecare din ceilalți patru băieți, cum și-au realizat — și eu — visurile cîndva mărturisite, intratabără turistică, de munte... Băiatul care se voia descoperitor de soiuri noi, rezistente, de semințe, lucrează ca inginer agronom la o fermă și se plînge că, din păcate, nu izbuteste să-și drămănuască mai bine timpul, pentru ca încercările pe care le face, acolo, să ducă la un rezultat

mas rapid (campaniile de primăvară și de toamnă — scrie el — sînt mîncîncă mult timp, nu pot neglija absolut nimic din ceea ce este necesar prezentului, pentru viitorul pe care-l rîvnesc de demic copil). Cel care se voia profesor a absolvit eminent școala și s-a întors în satul natal, unde va prin pășile Piteștului. Cel care se voia lucrător la tractoare a ajuns la... Cîmpulung, din minile lui — și ale celorlalți — tes faimoase „Aro”. Cel care voia să nască oarecî o mașină mai „smecheră”, de produs becuri, a intrat în producție la isprăvire școlii, apoi a urmat la f.f. politehnică, a ieșit inginer și lucrează, actualmente, la București, într-un institut

de proiectări — nu chiar de mașini de fabricat becuri — dar, oricum, înrîndit cu pasiunea inițială, de mașini electrice. Cinci băieți, acum cinci tineri în deplină forță de muncă, cinci visuri împlinite care îngăduiesc astfel celor care urmează, care ubia acum poartă cravatele roșii, să cîștice mai departe, siguri că și ei se vor afla cu certitudine în perspectivă. Și poate de aceea sînt atît de înțrîstori tinerii — pușini, cîți or mai fi — care fie că nu visează la nimic, fie că nici nu... îndrănesc să viseze. De vreme ce „stațetu” visurilor trece — cu deplină siguranță — din mină în mină, viața plină de cutanță!

NICOLAE ADAM

24 ianuarie 1859 UNIREA PRINCIPATELOR 24 ianuarie 1974

„TRĂIASCĂ ROMÂNIA,

UNA ȘI NEDESPĂRTITĂ!”

Primul și hotărâtorul pas spre unificarea statală l-a constituit unirea Moldovei cu Țara Românească, în ianuarie 1859. Victorie remarcabilă a maselor de țărani, meșteșugari, lucrători și țigoveți, a cărturarilor progresiști și patrioți, Unirea Principatelor a reprezentat actul care a pus bazele statului național român modern. Ea a avut un puternic ecou și în Transilvania, întărind conștiința unității naționale a maselor populare din această provincie, stimulând lupta lor pentru unire cu țara.

NICOLAE CEAUȘESCU

Luptători neînfricați pentru unitate națională

Gloria unirii aparține celor ce au înfăptuit-o — masele populare. Au impus-o peste capetele potrivnicilor dinăuntru și din afara țării, au apărut-o mai presus de orice sacrificiu cu dăruirea și încrederea că ele sînt patria și că patria înseamnă unire. Iar această înseamnă, trebuie să însemne în egală măsură, o radicală schimbare în starea națională dar și socială a țării.

Țăranii aspiră să scape de boiere, să capete, în sfîrșit, pămîntul pe care-l uită cu sudoarea frunții. Pentru ei, unirea Moldovei și a Valahiei, cîștigarea demnității naționale, se asociază cu o viață mai bună. Ca și pentru orașenimea săracă, lucrători, meșteșugari, negustori, care prind îmbunătățirea condițiilor de muncă dar și libertăți democratice. Alături de ei se găsește și acei membri ai burgheziei și boierimii care, patrioți însufleșiți de lecțiile istoriei, sînt animați de vederi progresiste, militează pentru egalitate în fața legilor, atacă rangurile și privilegiile feudale. O națiune unică, pentru o Românie modernă, liberă și prosperă. O înfruntare de forțe care concentrează energiile tuturor adevăraților români, mai pregătiți ca oricînd să lupte. În fruntea lor, înfrunți, acum mai virțnici, care săvîrșiseră epopeea pașoptistă: Kogălniceanu, Al. I. Cuza, C. A. Rosetti, Alessandri, frații Golești etc. Alături de ei, moș Ion Roșu, Mirecea Măkieru, Tănase Constantin — oameni simpli, din categoria celor care fac „opinea țării”, aprigi luptători pentru unire.

Voința întregii națiuni

Dincolo de aspirația unionistă — veche ca și neamul românesc — marșul propriu-zis spre desăvîrșirea unității fraților de o parte și de alta a Milcovului începe odată cu constituirea comitetelor unioniste. De acum înainte bătălia ideologică și literară se împletește decisiv cu cea politică și socială. Este, de fapt, momentul cînd masele capătă ponderea principală în rîndul forțelor care acționează nemijlocit pentru unire. Presiunea împotriva separațiilor crește. Țigoveții și țăranii din ținuturile Bacău, Dorohoi, Tecuci, Putna, Focșani se sîring în adunări populare unde proclamă dorința lor fierbîntă, „unirea ambelor Principate, Valahia și Moldova, într-un singur stat sub denumirea de România”.

La fel se petrec lucrurile și în districtele Țării Românești. Aceași stare de spirit, aceeași combativitate manifestă contra conservatorismului feudal. Răzvrătirea poporului este aceea care contracarează teroarea caimacanielor vinduți turcilor, salvînd din pușcărl și de samavolnicii

frunțașii unioniști areștiți. Tot protestul și intervenția maselor din căminele și tirgurile Principatelor au determinat anularea alegerilor pentru divanurile ad-hoc ce fuseseră falsificate prin unelările lui Voronide, caimacanul Moldovei. Așa a fost posibil ca la noua consultare electorală, larga participare a maselor să determine înfrîngerea reacțiilor. Lor li se datorează faptul că, în afara a doi deputați, toți ceilalți se declară pentru unire. Și tot al lor este meritul că din cei 83 de deputați unioniști 15 sînt țărani. O prezență remarcabilă și semnificativă ce exprimă recunoașterea forței populare. Tot atât de elocventă ca și aceea a celor 17 deputați țărani aleși în divanul Țării Românești.

Dacă în decembrie 1857, după numai cîteva luni de funcționare, divanurile au fost desființate cu brutalitate de către turci, lupta însă nu a fost curmată. Ea avea să atingă cota cea mai înaltă cu prilejul alegerilor din anul care urma. Cu toate că legea era discriminatorie, restrîngea numărul celor cu drept de vot, chiar și în această situație, masele s-au dovedit a fi elementul cel mai dinamic al luptei. Totuși, dacă în Moldova deputații unioniști obținuseră majoritatea sufragiilor, în schimb, abuzurile și ilegalitățile reacțiilor făcuseră ca, în Țara Românească, majoritatea să revină separațiilor. În

frunțarea avea să continue alături de sediile adunărilor dar mai ales în afara lor, în stradă, locul unde zeci de mii de țărani și orașeni și-au exprimat voința de unire impunînd triumful aspirației naționale. Aclamațiile prin care mulțimea a salutată la Iași, în 5 ianuarie 1859, numirea lui Alexandru Cuza ca domnitor consfințeau în fapt o victorie emanantă populară.

La București lupta a fost și mai acerbă. Încă din prima zi a lucrărilor adunării electivă, 23 ianuarie 1859, pe străzile Capitalei și în jurul Mitropoliei, unde era sediul adunării, se strînseseră peste 30.000 de oameni. Dați căi lor, și în pofida intervenției oștirii, conservatorii au cedat, și-au dat asentimentul pentru alegerea lui Cuza și ca domnitor al Munteniei. Unirea era un fapt împlinit, „Trăiască România, una și nedespărțită!” urarea cu care mulțimea a întîmpinat voui deputaților, vestea lumii întregi năsterea unui nou stat, românesc, făcînd împotriva tuturor opreliștilor de cei cărora le aparținea de drept.

În ziua în care Alexandru Ioan Cuza depunea jurămîntul de domnitor al României, poporul depunea pentru sine și destinul său jurămîntul de credință față de propriile aspirații sub al căror stîndard avea să săvîrșească istoria celor 115 ani care aveau să urmeze.

Dorința cea mai mare, cea mai generală, aceea hrînită de toate generațiile trecute, aceea care este sufletul generației actuale, aceea care, împlinită, va face fericirea generațiilor viitoare este unirea Principatelor într-un singur stat, o unire care este firească, legiuită și nepărată, pentru că în Moldova și în Valahia sîntem același popor, omogen, identic ca niciun altul, pentru că avem același început, același nume, aceeași limbă, aceeași religie, aceeași istorie, aceeași civilizație, aceleași instituții, aceleași legi și obiceiuri, aceleași temeri și aceleași speranțe, aceleași trebuințe de îndestulată, aceleași hotare de pîuzit, aceleași dureri în trecut, același viitor de asigurat și, în sfîrșit, aceeași misiune de împlinit.

MIHAIL KOGĂLNICEANU

Înălțarea pe tron a preînălțatului domn Alexandru Ioan I este astăzi în ochii tuturor românilor, în ochii Europei și ai lumii întregi dovada supremă că Unirea Principatelor este singura viață pentru care românii trăiesc... Din ziua cînd Adunarea Națională se pronunță cu atîta mărire pentru Alexandru Ioan I, noi considerăm Principatele unite pentru todeauna; din acea zi nu mai sînt valahi și moldoveni, din acea zi sînt numai români.

DIMITRIE BOLINTINEANU

Astăzi statul nostru s-a așezat pe o temelie mai întinsă. O eră nouă ni s-a deschis. Sosită la acest stadiu al viitorului nostru... trebuie să punem toată activitatea noastră în comună conlucrare pentru dezvoltarea morală și materială a României.

ALEXANDRU IOAN CUZA

Adevărata misiune a spiritelor neamului românesc este întemeierea naționalității. Naționalitatea este sorgintul de unde se scurg toate libertățile. Cea dintîi libertate este libertatea politică a nației, ea se cîștigă numai prin întemeierea naționalității. Fără dînsa libertățile sociale sînt iluzorii... lată ideea mare, sublimă, generoasă la care sînt chemate să lucreze inteligențele românilor. Afară de această cale, orice cale duce la servitute, la pierdere... Noi credem că de acum înainte se deschide arena speranțelor celor mai frumoase, luptelor celor mai energice, sacrificiilor celor mai nobile pentru întemeierea templului de naționalitate română.

VASILE ALECSANDRI

Sîntem cîinci milioane de frați asțîzi uniți sub un singur domn, pe care-l iubim precum iubesc muma pe fiul ei, căci domnul nostru este creat de noi înșine... Nici un domnitor al României pînă astăzi nu a fost tare ce suveranul ce ne-am cules. El este iubit și sprijinit de tot ce are inimă, inteligență, capacitate, activitate, onoare și patriotism în nație.

CEZAR BOLLIAC

UNIREA ÎN CONȘTIINȚA POSTERITĂȚII

Cinci secole au suspinat românii dincoace și dincolo de Milcov, și cu fiecare suspin dispărea cîle o vîdă din patul acestui Styx de deșchinare, pînă ce, în fine, infernalul rîuleț s-a evaporat cu totul din cadrul puternicului dar național; astăzi Milcovul nu mai există moralmente!...

BOGDAN PETRICEICU HAȘDEU

Vine o clipă în istoria popoarelor cînd un popor trebuie să se prefacă, cînd viața lui politică trebuie să capete alte forme, cînd numai poate fi ceea ce a fost pînă atunci, și este o dovadă de inteligență pentru generația care, în loc să cerce a dezmoșteni amorțea, în loc să cerce a îmbogăți sufletele sărace și în loc să aleagă, pe baza cîine știe căror drepturi, de cine știe ce natură, pe cutare bărbat politic uzat de tot, ca să se înlocuiască părțile mincate de moli cu alte, își caută un om nou, care nu duce după el păcate, și nu poartă nici răspunderea faptelor greșite pe care alții le-ar fi făcut înainte sa. Alexandru Ioan I a putut să îndeplinească astfel ceea ce a în-

deplinit și a fost ceea ce este în amintirea noastră recunoscutoare, și prin însușirile sale superioare, dar și prin această calitate că, om nou, a venit la vremea nouă ca să îndeplinească hotărît fapte nouă.

NICOLAE IORGA

A fost obiceiul a găsi preluile Unirii în desptelearea conștiinței vechilor cărturari români asupra originii comune întemeiate pe unirea limbii vorbite din cele două țări. Acest moment nu-l neglijabil, dar nu este hotărîtor. Țăranii români de pretutindeni n-au putut să nu-și dea seama, întîlnindu-se, că aparțin aceluiași neam, și nu-i de crezut că a fost nevoie de un erudit să-i îndemne a nu se urî. El arau mai presus de toate frați într-o mizerie, înmîi în robie de o clasă boierească, aceeași de la Severin pînă la Suceava, și a trebuit să sufle ideile noi în urma murmururilor și zăngăniturile de coasă ale țărănimii înțeleșe ca să între spîina în clasa apăsătoare, iar elementele progresiste să înțeleagă și să exprime dorința întregii mase țărănești de dincoace și de dincolo de Milcov

și chiar de peste munți. De fapt actul Unirii e o revoluție în prelungirea celei de la 1848, eveniment pornit de jos.

GEORGE CĂLINESCU

Unirea Principatelor a fost înfăptuită sub presiunea directă a maselor populare împotriva rezistenței acerbe a unei părți a marii boierimii care avea interese antionioniste și a elementelor feudale în general, pentru că schimbările intervenite însemnau o pierdere a rangurilor și a privilegiilor. Ideologia nouă, care înlocuia cel puțin formal ideea de moșie cu ideea de patrie, ideea de rang prin ideea de națiune, ideea de privilegiu ereditat cu ideea de egalitate în fața legilor, ideea de dependență personală cu ideea de libertate era desigur strigătoare pentru pătri mult mai largi de populație decît burghezia...

Unirea Principatelor a fost, în ultimă analiză, opera poporului făcîtor al istoriei sale...

MIHAIL RALEA

Numi-vom deci Unire ceea ce sîntem azi

de ADRIAN PĂUNESCU

Numi-vom deci Unire ceea ce sîntem azi. Nu numai adunarea faptelor vechi de arme. Pentru că sîntem, astăzi, românii comunați, în care nici o clipă-a istoriei nu doarme.

Nu date ce se-nceadă, spre-a se mări abrupt, Nu lăudăroșeni ce nu sînt potrivite, Ci cîntecul și plînsul aceluiași urșite, Pe-un drum care fusese nu rupt, ci întrerupt.

Nu se cîștigă lupte dormind în adăpost, Nu se proclamă drepturi cu suspuse tăceri, Acestul neam de oameni Unirea nu i-a fost Adusă-n calendare de cer sau de imperii.

Nu s-au unit ființe străine între ele, Nu s-a fost comert de patrii, ca de la tron la tron, Ci sub aceleași gînduri și sub aceleași stiele S-au regăsit alături Ion... Ion... Ion.

Și-a mai fost Unirea unire și nu modă, Pentru că din nevoie poporul o făcea, Chiar dacă împreună munciseră la ea Unul — răzeș al gîiei și celălaltul — vodă.

Și dacă mîine clipa, în lume nu rămîn Cuvintele mincinoși, ci adevăr rămîne, Și adevăr e-n fala acestui Țării Române: Unirea este fapta Poporului Român.

Iată de ce, la ora cînd îmi aduc aminte, De ce-au fost românii pentru Unirea lor, Nu îmi aduc aminte numai de mari mormînta Ci îmi aduc aminte parcă de viitor.

Pentru că tot ce facem acum Unire este, Unire este fapta și munca noastră toată, Unire și lupta cu timpul, lupta deci, Unire sînt și pașii din zilele aceste.

Unire a fost vara, în care treji cu toții, Ne-am apărut flința, punînd picloru-n prag, Unire este steagul și mîncă de sub steag, Unire — acel august măreț al demnității.

Unire e conștiința că trebuie făcut Tot ce se poate face pentru copiii noștri, Unire este lupta cu beznă și cu monstrul, Unire este veacul trăit într-un minut.

Cum nu e gata totul în Țara Românească Și cum mai sînt destule de dres și de creat, Unire este ziua înfîlțului bărbat, Care pentru Unire sortit fu să se nască.

Spuneam mai sus că este Unire acest steag, Însă Unire este și munca noastră toată, I se usucă vîna, de ne-a împropăștat.

Iar patrie nu-nseamnă să lîle de dînsa act Și să trăiești pe urmă cu gîndul doar la pungă, E patrie răbdarea și munca îndelungă, A celui ce-o iubesc muncind, iar nu abstract.

(„NAȚIONALUL”)

Dacă mai tînești mîine, cînd noi eram bătrîni! Care-au făcut Unirea, la Milcov ne-am și dus Și i-am secăt deodată. Eram, cu toți, românii Ce n-aveam decît gîndul nimica mai presus.

Dar sărbătoarea ține o zi; urmează viața, Urmează să ne ținem fîgăduiala deci! Și-atunci, și după-aceia, și-n veacul douăzei, În care roștul nostru final este viața.

Că țara — știți proza bine — nu-i scena unui teatru Pe care trec în fugă mai buni, mai proști actori, Ci locul vieții noastre de oameni muncitori, Iar viața nu-i doar ziua de douăzei și patru.

Acum sîntem alături, destine laolaltă, O țară străbătută de-un nou și treaz elan, În care se rostesc poporul suveran Chiar dacă nu într-una cu vocea lui înaltă.

Unirea se traduce acum concret, prin muncă, Unirea-nseamnă astăzi a fi cîntîș și demn, Nu a-ți petrece timpul sînd întepat, solemn, Și a-ți vota pe Cuza ca prinț al țării, încă.

V-atrag luarea-aminte că e o eră nouă, Că s-a-nchelat atunci tot ce a fost firesc, Că nu mai trăim anul opt sute cincizeci și nouă, Că azi sînt alte vremuri pe țărmul românesc.

A celebra Unirea de-atunci nu înseamnă, iată, A îndruga cuvinte despre acel moment, Ci a fi demn de ora acestui demn prezent, Cînd țara e de alte probleme cercetată.

Nu merge cu simbolul, că doar trăim concret, A-l mai vota pe Cuza înseamnă azi a spune Că ești cu filii țării în marea acțiune De-a face mult mai lute ce se făcea încet.

A celebra Unirea, pe Alexandru Vodă Înseamnă cu credință a sta în timpul tău A te afla cu țara la bine și la rău, Iar nu în loc de muncă a îngina vreo odă.

Nu s-au unit ființe străine între ele, Nu s-a fost comert de patrii, ca de la tron la tron, Ci sub aceleași gînduri și sub aceleași stiele S-au regăsit alături Ion... Ion... Ion.

Unirea a fost faptă de armă și-a fost rostul Spre care se-ndreptară acei ce ne-au premers, Acum, cînd grănițe false între românii s-au sîers, Unirea-i munca însăși a sufletului nostru.

Trăim Acele Clipse așa cum se cuvîne, Dar le trăim în felul în care trăim azi, Sîntem un neam al luptei, un neam de comunați, Unirea este lupta aceasta de mai bine

Și dacă încalțată de noi este veșea, Dacă nu-n vorbe credem, ci-n muncă, este drept Să spunem că Unirea e resu întotdeauna Prin care România devine Românie.

Hai să dăm mină cu mină Cei cu inima română Să învîrtim hora frățeii Pe pămîntul României.

Pagină realizată de ADRIAN VAȘILESCU și TRAIAN GINJU

„Era măreață pe care prezentul o deschide viitorului!”

Ziarele din vremea Unirii înfățișau, în pagini scrise cu înfălcărare patriotică, o epocă a istoriei deveniri statului național român. Încercări astăzi să desprindem, pentru cititorul tînr, cîteva fragmente din această emoționantă cronică.

„Acest Jurnal este „Steaua Dunării Române”, prin urmare politica sa nu poate să fie decît o politică seculară a românilor, politica națională, care — spre onoarea publiciștilor români — se sprijină de întreaga presă românească cu mai mult sau mai puțin talent, însă fără excepție, și cu aceeași neobosită rivină și călduros talent, politică care se rezumă în aceste cuvinte: Unirea Principatelor”. („STEAUA DUNĂRII”).

„Principiul Unirii este baza pe care Ștefan cel Mare al Moldovei voia să reformeze principatele, pe care Mihai Viteazul voia să le organizeze și pe care a

văzută acele zeci de mii de oameni ce umplea strada Mogoșoia de la Bariera pînă la Mitropolie și mai multe poște înainte de București, a cele ferestre și acoperișuri de case garziste de lume, acele stîndarde și decorații care împodobeau toate casele, acele strigări nebune de entuziasm și veselie, acele bucurii, acele curgeau pe Prînt, a cele arcuri de triumf ce se zăreau din distanță, în fine acea lumină splendentă și generală precum nu a mai văzut Capitala noastră, trebuie zic, să se fi văzut toate acestea pentru că să poată cineva simți bine toată mărima acestui sărbătorii”.

DIN PRESA VREMII

român! Cînd se inspiră de vreo idee, uită toate interesele private și se consacră numai pentru triumful cauzei comune”. („STEAUA DUNĂRII”).

„Mai este trebuință a vorbi despre marile entuziasme ce fu dîmnică? Pana nu poate descrie acel entuziasm. Numai acela ce au

Atitudini—opinii—dezbatere

ROMANUL, AZI

Nu știm, de pildă, ce fel de an a fost anul 1930, dacă a fost un an al prozei, al poeziei sau al... Anul acesta se vorbește mult despre proză. O revistă publică o pagină cu coperte de romane apărute la o singură editură și pune o întrebare care lasă să se înțeleagă că ar fi anul romanului. Mai interesantă și mai convingătoare ar fi fost analiza acestor romane în aceeași revistă dincolo de primirea lor de serviciu la rubricile îndăinate de proză sau poezie etc. Anul 1968 a fost declarat ritos și el ca an al romanului. Este acesta un adevăr incontestabil? Se poate vorbi în cale din urmă de o resurrecție victorioasă a genului sau ne folosim de fraze mai vechi ca caracteriza efecte mici? Ajunge să numărăm circa 10-15 cărți subintitlul roman ca să decretăm atotputernicia scrierii la noi? Desigur, nu. Dar asemenea catalogări ne arată că romanul rămâne o specie de atracție și în literatura de azi. Se știe că loc a ocupat el în preocupările literarelor români dintre cele două războaie mondiale, se știe în linii mari ce discuții a provocat. Romanul a fost o mare pasiune literară a scriitorilor români. Se pune în trebură dacă el a dotat sau nu pe roman și dezvoltarea ascendentă a literaturii române era legată de proză, pășirea lui la noi. Specia a prins într-adevăr și reușita lui Rebreanu a dat un tonus nou încercărilor românești. Orice prozator se simțea obligat să scrie roman, orice romancier să scrie un roman în două volume ca Ion. Dar cum erau aceste romane știm. Puține au străbătut timpul până azi, și puține din cele care au supraviețuit pot fi citite fără o doză de rezervă față de felul cum scriitorul a înțeles să accepte legile romanului. Chiar în epocă insatisfacție față de producția românească nu era mică. Ceea ce ne arată încă o dată că nu e de ajuns ca să se publice cărți subintitlul roman. Așa că atunci când citim că un an e catalogat drept an al romanului trebuie să privim atent producția curentă. Îndreptățeste caracterizarea? Oricum romanul și-ar fi ieșit din vechia matriță cîteva limite definitoriale lui există, de vreme ce romanul modern se găsește nu o dată în cel așa zis „tradițional“. Linia de continuitate există și trăsură de unire indică o constantă și face posibilă o cită de relativă definire. Paradoxal deși astfel de etichetări vor să creeze impresia unui progres, a unei evoluții literare îmbucurătoare, de multe ori în voință în fața imensului vechi. Pe scurt credem că încă prea multe romane de azi, cu toată posivitatea lor pentru a se afla în ton cu romanul occidental, amintesc intructiv situația romanului din perioada interbelică. Unele romane de azi suferă de aceeași insuficiență. Pe cit de straniu în aparență pe cit de adevărat. În ciuda hainei pe care o ține și și o schimbă cu o lirică promptitudine fisurile au rămas, pentru producția medie, aceleași. O serie întreagă de romane din ultimii ani suferă de o ciudată anemie: în ele nu se simțesc aproape nimic, lumea despre care ni se vorbește pare de oriunde de alături numai de pe aici de aproape nu. Chiar și atunci când aceste romane se referă la evenimentele și locuri identificabile efectul e același: ele par a fi un exercițiu fără suport. Fenomenul e alt de curent încă exemplificările sint, credem, inutile. Majoritatea acestor cărți vor să semănifice ceva în primul rând, fără să asigure suportul necesar acestui înțeles. G. Călinescu nu-mea simplu și direct această insuficiență ca deficit de viață. Pentru că unii termeni s-au uzat sau au fost deturnați auzătoia nu se mai formulează astăzi astfel. Dar e o realitate peste care nu se poate trece că romanul românesc sau ceea ce se numește astăzi roman are un defect pe care critica românească îl încercuise mai de mult. Ceea ce lipsește romanului românesc în genere, spune G. Călinescu acum 40 de ani, adică în 1932, chiar când aduce însuși remarcabile de stil și culcare, este contactul cu viața.

Nici „viața“, nici „actualitatea“ nu sînt de scos din reperoriul lexical al judecătorilor despre roman. Plonjonul în realitate are unul din puținele programe literare călinesciana și se știe că el nu s-a rezumat doar la teoretizarea unui roman care să sincronizeze cu viața modernă a orașului, Bucureștiul în speță, ci a și scris un roman destinat să ilustreze creator această poziție. El cerea ieșirea din convențional a romanierului și trecerea lui în real, cultivarea directă a realității, care s-o „facă apă de a simți ca toată lumea fără a se confunda cu ea“. Or, de convenție pot fi acuzate multe din prozele recente numite romane. Elementul substanțial, „viața“, lipsește fiind înlocuit adesea printr-un surrogat al ei. Or, fără un minim angajament „documentar“ al romanului, acesta este imposibil. Puține dintre romanele care se publică ne dau sentimentul studiului lor în lumea reală și autentică și ne par a fi legate indestructibil de problemele acute ale momentului. Document, documentar, documentare iată câteva cuvinte private cu dispreț sau suspiciune, deși pentru romanul istoric ca și cel de actualitate documental și indispensabil, documentarul o formă de loc compromițătoare, iar documentarea un gest necesar ca atîtea altele. Iată pentru Răscala cit și pentru Pădurea spinzuraților, Rebreanu a întreprins lungi documentări. Intructiv este că ceea ce G. Călinescu scria la 1938 mai rămîne într-o măsură valabil și astăzi. „Se abuzează de noi, scrie G. Călinescu, de expresia ironică documentar, vindu-se ca a sugera că unde e document nu e artă. Invers e adevărat că unde nu e document nu e artă, deoarece ca suprapondere romanul documentează, neapărat, simlind o ordine istorică, fictivă, adăugată. Cînd un roman nu te documentează nu există“.

Se poate ceva mai potrivit pentru multe mentalități literare actuale? Desigur că nu tot ce spune G. Călinescu este literă de evanghelie, dar nu este de trecut peste afirmații de o reală înțelegere. Sursa romanului care se scrie la noi astăzi este de multe ori precumpănitor scrie. Un roman se scrie pentru a semăna cu un altul, desigur prestigios acesta din urmă, și nu pentru a semăna cu un univers interior al romanierului, cu o lume de puternică ficțiune personală. Așa că o etichetă ca „anul romanului“ nu spune mare lucru despre roman și literatură dacă cărțile peste care e aplicată nu sînt judecate în capacitatea lor de a recrea, bineînțeles în sens artistic, viața de a ne-o sugera, de a recuceri pentru cititor viața care se desfășoară în jurul său. Progresul romanului românesc nu credem că poate fi apreciat decît în acest fel.

M. UNGHEANU

Orizont cultural

Editurile obșnuiau pînă nu demult să prefăcuse prima carte a unui nou poet sau prozator, și multi scriitori s-au arătat pe atunci bucurăși să-l prezinte în cîteva cuvinte pe proaspătul debutant. Cu timpul însă ațt autorii, cit și editori au cam renunțat la aceste prefețe de care, s-a dovedit, este absolută nevoie. Prefețe de circumstanță, prefețe blînde și îngăduitoare au mai apărut însă, de multe ori ele au purtat semnătura cîte unui cunoscut critic. Dar după cîteva acelei cărți recomandate, puteai să-ți faci cel mult o impresie despre bunetele relații de vecinătate care există între un venerabil critic și un tînar poet netaleat. Ne-am cam pierdut așadar încrederea în ușurina cu care sînt acordate unor anonimi, asemenea lansări. Este, de aceea, foarte important gestul lui Nicolae Balotă și o prefață adevărată pentru o poezie adevărată. Criticul scrie despre versurile acestei tinere poezii cu o umbră și o incitare crescîndă, dar scrie echilibrat, responsabil, chiar dacă ar fi avut temeiuri să scrie și mai entuziasmat. Fără îndoielă că și acest „cucînt înainte“ a contribuit la succesul cărții, căci Totem în alb (Ed. Albatros) a fost deja remarcat.

De obicei poezii foarte tinere au spontanitate și imaginație, dar modul în care construiesc poezia trădează o gîndire superficială de logism, o gîndire a cărei incentivitate este sub nivelul de sugestii al metaforelor aceleiași poezii. Pentru această poezie, versul nu are decît canoane interne, indelicabile, riguroase unei gîndiri libere. Dacă o face u-

șurinta cu care se trece de la o idee la alta, unitatea armonioasă în care rînim aceste idei. „Dar nu veți încerca această / retragere din printr-o care dintr-o / eroare sticloasă o ochiului cînd / zborul vă îndoale o durere / crescînd / la glesne și poezii / înseamnă decît / flacăra măruntă / clare, teme interpretabile. Nu înșimplător multe dintre aceste poezii au la baza lor o sugestie plastică, impresii după pinze de Giotto, Modigliani, Picasso, Tulucescu etc. Altele pornesc de la sugestii mitice și mitologice. Ana, Icar, Amfion ș.a. ne sugerează deja anecdotică mitului, poezia,

Debuturi poezie

CORNELIA MARIA SAVU

TOTEM ÎN ALB

În ordine secundă, o interpretare, o eliberare. Prin această metodă ies în primul rînd la mîna cersurii frumos rotunjite, o metaforă delicată. E frumos spus: „numai plîngînd atîngi desăvîșirea“, „singura noastră privire semăna unui sunet“, multe pasaje au parca o materie imponderabilă. „Focuri ciudate de cîmpie ne împroușă / cerul gurii sărat / și-o întreagă gîndire de păsări / îmi arde în coamă / cum tres / mult prea lesne chemat / prin Cetate / ca un vechi copist“.

Trăbuie să spunem însă că această disciplină a detaliului și a interpretării are și un dublu as-

DINU FLĂMÎND

Si în materie de carte o epocă impune pe acei graficieni care pe linia talentului lor deosebit, înțeleg mai bine și mai frumos spiritul. Multii pictori fac și grafică după cum mulți graficieni fac și pictură: mai radical. Val Munteanu a ales biocnoscute, renunțînd la sevăle, sub însemnul unei vocații care îl reprezenta mai cuprînzător.

Plin de fantezie, prietenul Val și-a dat bine seama că acestuia har înnașcut trebuia să i se alăture hărănicie, cultura primitivă simboază pe care o cer, o poruncesc aceste vremuri moderne. Si s-a pus pe treabă. Palmaresul este copios dar ceea ce conținea este impunerea unui stil. Să ilustreze o carte închinată copiilor, apoi un volum de versuri românești, apoi o traducere din francezește — fiind totuși în tustrele ipostazele tu însuși și înscrind-te totodată în cercul de aur al unei tradiții naționale e greu și frumos. Cînd Val Munteanu și-a scos zestrea la vedere, într-o expoziție mult așteptată, m-am bucurat să admir acea curgere armonioasă de la ilustrație la ilustrație, care, cu aceeași cheie la portulivul copiilor, se numește stil. Insist a-

supra acestui fapt intructiv sînt unii ilustratori trist de anonimi care lucrează la comandă, făcînd cartea urîță, astăzi din lumea dispune de condiții tehnice superioare și rapide, capabile să imprime pînă și unei colecții de masă o rafinată tinuță tois“. Alțiori, de pildă, la una din cărțile mele, miracol se naște din decupări de hîrtii colorate și feruții așezate în colaj, ca la un rețetion al poeziei lirice. Trebuie să fii nu numai cult ci și intructiv literar pentru ca dintr-o carte să poți selecționa imaginiile cele mai deficiente și să le muți din lumea verbalului în cea a artelor frumoase. Și fiindcă tot vorbîrîm ceva mai sus despre ilustrațiile cărțile pentru copii, vom spune că odraslele noastre vor duce cu ei, prin vîrstă, linile și culorile lui Val ca pe-o amintire frumoasă care le-a încălzit primii ani de carte. Așa cum noi îi reținem ne Păcăla, pe Haplea, pe Mos Ene din cărțile și revistele copilăriei noastre. De altfel ce poate fi mai frumos decît să ilustrezi „Tinerete fără bătrînețe și viață fără de moarte“, cu deschisă rare românească, astăzi cînd partidul imprimă vieții noastre sociale tinerete fără bătrînețe și cînd dezideratul folcloric devine stare de fapt. Iar de pe acest picior de plei să fac ilustrații la Rabelais la Pinocchio și la Buchogîndă, cu inspirată penită românească.

AL. ANDRITOIU

Plastică

La Sala Dalles:

Capodopere ale artei mexicane

Expoziția de artă mexicană este o panoramă a evoluției artistice autohtone, se înțelege, susținută și de piese excepționale, o panoramă ce-și propune deci să sublinieze domeniile fundamentale în care s-a manifestat genul artistic al unui popor treptat omogenizat pe scara experiențelor istorice: arta vechilor civilizații indiene, arta Noii Spanii (sau arta Conquistat), arta modernă și arta populară. Arta vechilor civilizații indiene (La Venta sau Olmeacă, El Tajin, Zapotecă, Toltecă, Maya, Aztecă etc.) tulbură conștiința omului modern, pune întrebări aproape insolubile istoricului. Judecînd în ansamblu, aceste civilizații primitive au produs o artă completă, în sensul diversității, căci includ deopotrivă arhitectură și decorația sculpturală, fresca, arta textilă și olăritul, podoabele și scenografia rafinată sau îmbrăcămîntii; au cultivat, la extreme, expresivitatea volumului pur (civilizațiile Coastei Pacifică) și ornamen-

Operele care evocă sau simbolizează o astfel de substituție au un caracter terifiant, inhibant. A doua mare perioadă culturală a Mexicului este fără îndoială arta și cultura Noii Spanii. Introducerea catolicismului și odată cu el a barocului n-ar fi fost cu puțință dacă n-ar fi existat deja nesperate premise de ordin psihologic, religios și estetic. Machiavelli, ale cărui scrieri au fost ilustrate de către Cortes cu sabis în mină, spune că în cucerirea altor state... „nu există lucru mai greu de făcut, reușită mai îndoielnică și aventură mai primejdioasă decît încercarea de a introduce noi instituții...“ Lucrul a fost cu puțință și încă într-o măsură care a umit misionarii și marci pontifici catolici ai Europei. A fost totuși cu puțință pentru că noua religie menținea gustul pentru fast și spectacol, penitența și un întreg reperoriu de flagelări. Întrînețirea prin spectacolul „pașimior“ aceeași psihoză colectivă morbidă și pătimașă. Arta acestel

epoci a produs lucrări originale izvorite tocmai dintr-o prelucrare a modelului, dintr-o exagerare a lor, exagerare ale cărei zărieri nu sînt în primul rînd estetice, ci cele care privesc urșentă reconsiderării și reinstaurării unei tradiții. Barocul mexican este poate cel mai reprezentativ pentru tendința ornamentală de a logiza structurile ferme și doivele arhitecturii, de a transforma interiorul edificiilor în păduri de simboluri, păduri exotice, de o abundență împinsă pînă la coplesitoare satietate. Tot barocul mexican este și cel care îmbogățise reperoriul ornamental imens, căci fațadele edificiilor, retable-urile sînt și cele ce oferă artiștilor și meșterilor autohtoni posibilitatea de a transpune un vechi reperoriu decorativ, o tradițională viziune despre decorativism. Din păcate acest sector al expoziției este și cel mai fugar prezentat îngreunînd înțelegerea vizitatorului în acest domeniu. Mult mai bine reprezen-

C. R. CONSTANTINESCU

VICORIA TANĂSESCU

Teatrul dramatic Baia Mare

„Steaua zimbriului“

de VALERIU ANANIA

„Pentru cine bat clopotele“

de ERNEST HEMINGWAY

Stagiunea bucuresteană, sîrăcă în primere — rar teatre din Capitală care să fi ajuns acum, la jumătate de stagiune, să prezinte două spectacole noi — găzduiește, în schimb (sau în compensație) 1) turnee. Aproape săptămînal, teatre din diferite orașe vin la București cu reprezentații care ilustrează calitatea opțiunii repertoriale, a montajilor și, desigur, a trupelor. Deși pînă acum nu s-a înregistrat la Sala Comedia un moment de „vîrf“ în activitatea acestor teatre, turneele dovedesc totuși seriozitate, străduțina cu care multe își realizează programul artistic. Ultimul exemplu l-a oferit colectivul din cel mai îndepărtat punct al geografiei noastre teatrale. — Baia Mare — prezent de curînd la București cu două spectacole diferite repertoriale, dar similare în general ca punere în scenă.

Cel mai izbit rămîne, fără îndoială, „STEAUA ZIMBRULUI“, evocare istorică datorită poetului dramaturg Valeriu Anania. Amestec de basm, de istorie și legendă, piesa a fost abordată cu îndrăzneală de artiștii băimăreni, care nu s-au temut de particularitățile și

chiar de difuziilitățile ei: text de mare întințere, monologuri ample, mai de versuri — multe frumoase, altele însă comune, unora emfatică — conflictul pe alocuri rarefiat. Ei au transpus cu reală credință partea de legendă, povestea zimbriului din pădurile moldovene (simbol al libertății) care va veghea totdeauna prin steaua lui un neam slobod. Ca și evocarea istorică a întinderii Moldovei, în timpul lui și luptelor purtate de voievozii Bogdan și Dragoș. Spectacolul a pus în lumină gloria fetei vitejești strămoșilor, subliniînd ideea de bază a piesei — încrederea unui popor în steaua libertății lui, lupta de secole pentru neamținare și demnitate. Regizorul Marius Popescu a susținut în „Steaua zimbriului“ o atmosferă poetică de străvechi basm românesc, aduce de permanentă vibrație patriotică. Cădrul de legendă ca și de istorie evocată a fost alcătuit cu remarcabilă pricepere de un scenograf cunoscut pentru bune reprezentări lucrate în Ardeal, Mixail Măcibăniș. O distribuție numeroasă a contribuit la reușita spectacolului, deși joctii n-a fost intructiv omogen ca stiluri. Interpretări actoreștii mai moderne s-au intererfat alțiori, evident tradiționaliste. De pildă, Virgil Fătu și Vasile Constantinescu (Bogdan și Dragoș), deși merituos amîndoi, au fost primul mult mai detașat, față de celălat prea patetic. În schimb, integra izbuită prin firească prezența lui Teofil Turtureanu. Sau remarcabilă prin sensibilitatea interpretării, Julieta Szöni în prima parte a spectacolului, cu totul diferită însă de cea (deși tot merituosă) a Olgii Sirbu. În fine, utili și plini de devotație, indiferent aproape toți interpretii, ca în asemenea cazuri, participarea celor doi copii — Doru Mititelu și Bogdan Săsa-ran.

A l doilea spectacol prezentat de teatrul din Baia Mare a fost „PENTRU CINE BAT CLOPOTELE“, adaptare scenică de poetul Roza Ostrova și Jerzy Goliński după binecunoscutul roman de Hemingway. Ideea a pornit, probabil de la desăfurarea clasică a scrierii unitate de loc, timp și acțiune — care ar fi putut prileji o bună evaluare dramatică a conținutului. Dramatizarea a izbit în mică măsură să reconstituie și, mai ales, să transmită valoarea emoțională a cărții. Autorii acestei adaptări au ales momentele de seamă ale acțiunii din „Pentru cine bat clopotele“ inclusiv, firește, frumoasa poveste de iubire dintre Robert Jordan și Maria. Febra războiului dus timp de 3 ani în înțevaga Spanie nu-i absentă și bineînțeles, nici eroismul luptătorilor reublicani. Cu toate acestea, piesa, ca lucrare dramatică, pare lipsită de conflict, iar spectacolul montat de Teofil Măcibăniș, vădit de intensitate, e adevărat, textul are o desfășurare expozițivă — predomină povestirea, relatarea — dar și transparența scenică e limitată, iar interpretarea, nu o dată, pînă la exterior. Cu cîteva excepții, ca, de pildă, scenele de dragoste Robert-Maria, gîndite cu finețe și interpretate interiorizat, cu reală puritate de către Ruxandra Petru și Eugen Ungureanu. Pîlar, noi atii de generos, a fost prae așezat construit de Jenny Pretescu, restul actoriilor încadrîndu-se în nota de ansamblu. Notă care, precizăm, n-a păcătuit nici un moment prin fals ori strident, dar s-a remarcat rar prin strălucire. Îndrumarea actoriilor a vădit, de data aceasta, mult mai pregnant decît în spectacolul anterior o tentă desuetă. Rezultatul apare — cu toată seriozitatea realizatorilor, cu toată valoarea multor componenți ai trupii — ca o fotografie de album cu contururi exacte, minuțioase, dar îngălbenuite de vreme. Prezența unor regizori tineri ar fi cu certitudine și oportunită, și necesară la teatrul din Baia Mare.

Cinema

pentru timpul dumneavoastră liber

CIDUL: Patria (orele 9; 12,45; 16,30; 20,15). LUNA FURIOASĂ: Scala (orele 9,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21). ZĂPADA FIERBÎNTE: Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45). CAPCANĂ: Capitol (orele 9,15; 11,30; 14; 16,15; 18,30; 20,45). Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). București (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Favorit (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). MARILE VALS: Central (orele 9,15; 12,30; 16; 19,30). Buzexi (orele 9; 12,30; 16; 19,15).

CEAȚA: Unirea (orele 16; 18; 20). JOE KIDD: Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,15). FLAMURĂ (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). UIMITOARELE AVENTURI ALE LUI ROBINSON CRUSOE: București (orele 16,30; 18,30; 20,15). ÎNTIMPĂLARI CU COSA NOS-TRA: Ghivita (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,15). Arta (orele 15,30; 18; 20,15). VERONICA SE ÎNTOARCE: Cotroceni (orele 14; 16; 18; 20). Populare (orele 16; 18; 20). GENERALUL DOARME ÎN PRICOPARE: Intrăritarea (orele 15,30; 18; 20,15).

DATA CARE VINDE FLORI: Fata (orele 9,30; 12; 15,15; 17,45; 20,15). FAPT DIVERS ÎN PRIMA PAGINĂ: Guleshti (orele 15,30; 18; 20,15). Flacăra (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). „VILA“ NOASTRĂ DE VACANȚĂ: Cosmos (orele 18; 20,15). BALADA LUI CABLE HOGUE: Cosmos (orele 15,30). DOI PE UN BALANSOAR: Floreasca (orele 15,30; 18; 20,15). POVESTE DE DRAGOSTE: Ferentari (orele 18; 20).

ALBĂ CA ZAPADA ȘI CRI SAPE PITICI: Ferentari (orele 14; 16; 18; 20,15). NUNTA DE PIATRĂ: Vîitorul (ora 20,15). ANONIMUL VENETIAN: Vîitorul (orele 15,30; 18).

BUNĂ SEARA, DOAMNĂ CAMPBELL: Pacea (orele 15,30; 17,45; 20). ANATOMIA DRAGOSTEI: Moshilor (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18; 20,15). FOCUL DE-A MOARTEA: Crîngari (orele 18; 19,15). ULTIMUL TREN DIN GUN HILL: Munca (orele 10; 15,30; 18; 20,15). O FLOARE ȘI DOI GRĂDINARI: Vitan (orele 10; 15,30; 19).

FATA DIN ISTANBUL: Progresul (orele 15,30; 18; 20,15). VAGABONDUL: Rahova (orele 10; 15,30; 19). MAI TARE CA MOARTEA — VINTUL (ora 14,30). INGERUL EXTERMINATOR (orele 16,30; 18,45); PARIS 1900; DIN NOU

PARISUL (ora 20,45), rulează la Cinematoc „Union“. PROGRAMUL II 20,00 Bach — Beethoven — Brahms, Clăuș B (D). Concert susținut de orchestra simfonică a Radioteleviziunii. În pauză: Telex: Documentar: TV: „Babilon“ 22,05 Telegama: Atelicele lunii (VD).

PROGRAMUL III 16,00 — 17,00 Telescoala, 17,30 Telex: 17,35 Cursa de limba germană. Lecția 77. 18,05 Ansambluri folclorice 18,30 Arh. din opere interpretate de Hociana Brănitescu, 18,45 Universitatea TV, 19,20 1001 de secl: Bălătu de pe așf, 19,30 Telegama. La cotele alpine XXX, 20,00 Seară pentru tineret. „Unire pentru unire“ — spectacol muzical-poetic consacrat aniversării Unirii Principatelor 20,35 „De jo pînă jo!“ — agendă săptămînală, 20,40

PROGRAMUL III 9,00 Știri 9,05 Incognito — 9,55 Melodia zilei: Tara lui Făt-Frumos de T. Olah, 10,00 Divertisment club, 11,00 Profil pe portativ — Dan Moisescu, 11,30 Pentru priete-

agenda

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a primit din partea președintelui Republicii Turcia, FAHRI S. KORUTURK, următoarea telegramă:

Am fost foarte mișcat de mesajul pe care Excelența Voastră a binevoit să mi-l adreseze cu dureroasă ocazie a decesului președintelui Inonu și de prezența unei delegații speciale la funeralii.

Aceste dovezi de simpatie în acest trist moment al istoriei noastre sînt mărturia legăturilor de prietenie care unesc cele două țări ale noastre.

Vă rog să binevoiți a accepta sincerele mele mulțumiri, ca și expresia grațitudinii națiunii turce.

Dejun în cinstea delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Biroul Marii Adunări Naționale a oferit mizerului un dejun în cinstea delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S., condusă de Ivan Samoilovici Grusevki, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainene, care ne vizitează țara.

La dejun, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească, au participat Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, Maria Groza, Ilie Murgulescu și Gheorghe Necula, vicepreședinți ai M.A.N., Corneliu Mănescu, președintele Grupului român din Uniunea interparlamentară, președinți de comisi permanențe ale M.A.N., miniștri deputați.

Erau prezenți V.I. Drozdenco, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai Ambasadei.

mele Sovietului Suprem și al poporului sovietic, poporului fratelui român un salut cordial și urări de noi succese în construirea societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Primirea prietenească de care s-a bucurat delegația noastră la București — a spus oaspetele — ne inspiră sentimente de profundă recunoștință. Înțelegem că sentimentele exprimate față de noi constituie expresia prieteniei care există între țările și popoarele noastre, între Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu tovarășul Leonid Brejnev, și Partidul Comunist Român, în frunte cu secretarul general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Oamenii muncii din țara noastră apreciază în mod deosebit relațiile de prietenie sovieto-române, dezvoltarea lor continuă.

În continuare, oaspetele a adăugat: Aș dori să exprim convingerea că în urma schimbului de delegații parlamentare, a studierii reciproce a experienței construcției socialiste și comunismului, prietenia și colaborarea dintre țările noastre se va dezvolta și întări tot mai mult. Urăm din toată inima poporului țării noastre noi succese în îndeplinirea mărețelor sarcini trasate de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român.

Exprimându-și satisfacția primită de vizita în România a delegației Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice, președintele Marii Adunări Naționale a spus în toastul său: Ne este deosebit de plăcut să relevăm și cu acest prilej că între partidele, popoarele și țările noastre s-au statornicit și se dezvoltă necontenit relații rodnice de colaborare politică, economică, tehnico-stiințifică, culturală și în alte domenii. În evoluția ascendentă a raporturilor dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, dintre cele două state socialiste frățiești, se înscriu ca momente de majoră importanță întâlnirile și discuțiile prietenești dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Leonid Brejnev care, prin concluziile și înțelegerea realizată în urma acestor negocieri fundamentale ale popoarelor noastre, cu și cauzei generale a socialismului și pacy în întreaga lume. Vizita pe care delegația dumneavoastră o efectuează în România se înscrie în contextul acestor relații tradiționale dintre popoarele române și sovietice, reprezentă o nouă expresie grațioasă a doctrinei reciproce de a dezvolta continuu colaborarea multilaterală.

În toastul său, vicepreședintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a exprimat satisfacția de a transmite, în nu-

mele Sovietului Suprem și al poporului sovietic, poporului fratelui român un salut cordial și urări de noi succese în construirea societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Unire-n cuget...

(Urmare din pag. 1)

oamenii și coînța lor, mecanismul, motorul și logica ei internă, ascultă de legile felurite și deseori aparent contradictorii ale dezvoltării social-istorice. Asta nu înseamnă neapărat că spiritul e lenes sau că vine-n coada istoriei; dimpotrivă: de multe ori el o premerge și o precește, în premere și simțiri. Unirea Principatelor (și nu numai a celor două dar și a celorlalte, care avea să se împlinească peste 60 de ani) se înfăptuie lent uneori, cu greutate, cu jertfe și deseori în tăcere străfundă cu decenți și secole-n urmă. Sacra și luminoasă trudă a cronicanilor, de la acla ce și-onicepa cu Aaron-Vodă pînă la școala latinistă a lui Șincai. Micu sau Petru Maior, a fost farul călăuzitor împreună cu versurile nepieritoare trimblate de poezi, de la Văcărești și Mureșanu pînă la Helade, Grigore Alexandrescu și Vasile Alecsandri.

Gea ce le lipsea însă aceste vremuri era tehnica materială care să grăbească șurda, liantul acestei unități spirituale și de fapt. Cucutul țipărit a însemnat pentru noi în a doua jumătate a se-

colului trecut factorul istoric determinant și catalizator de constițe pe care-n zilele noastre îl reprezintă radioul și televiziua pentru planeta-treagă.

Iată pentru ce la marea sărbătoare pe care poporul român o prăznuiește mîine, rolul postului și-al cărturarului nu trebuie neglijat, dincolo și poate nu odată înaintea celui al amelor și culșelor diplomatice. Moș Ion Roată nu este decit intruchiparea vie și lovită-n legendă a viselor unui popor pe care — le-au științific și concret — le-au premers deopotrivă proclamația lui Tudor și poezile, îndemmurile, chemările fiilor neuitați ai patriei ce-și clădea prin ei temelile, și ale căror caritate rămîn deapururi marea generație pasopistă de la Bălcescu și Bolițeanu pînă la Alexandrescu și Helade.

Fie ca la această aniversare, memoria lor să ne dea pilă și îndemn spre propășirea patriei ai cărei vrednici și demni fii cată să ne dovedim prin tot cugetul și simțirea noastră ce azi nu mai poate cunoaște nici o îngrădire din partea nimănu.

Văleni, 1966

colului trecut factorul istoric determinant și catalizator de constițe pe care-n zilele noastre îl reprezintă radioul și televiziua pentru planeta-treagă.

Instituirea ordinului și medaliile „Meritul Agricol“

Prin decret al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România au fost instituite ordinul și medalia „Meritul Agricol“, ce se vor conferi țăranilor cooperatorilor, muncitorilor, mecanizatorilor, tehnicienilor, inginerilor, oamenilor de știință, precum și altor persoane care, prin activitatea lor, au contribuit la creșterea producției vegetale și animale, la consolidarea și dezvoltarea unităților agricole socialiste, la înlăpătură politicai partidului și statului de dezvoltare și modernizare a agriculturii socialiste în patria noastră.

Ordinul și medalia „Meritul Agricol“ vor putea fi conferite și unităților agricole socialiste care au obținut rezultate deosebite în activitatea lor.

Ordinul „Meritul Agricol“ are 5 clase.

A apărut revista „LUMEA“ nr. 5

„Tînără generație și destinele Europei“ constituie tema unui studiu pe marginea recentului seminar de la București, „Studentii și securitatea europeană“. Europa și problematica ei sînt, în continuare, tratate în interviul acordat revistei „Lumea“ de ministrul de externe austriac, Rudolf Kirchschläger, și o corespondență de la Viena privind evoluția negocierilor de reducere a trupelor în Europa centrală.

Președintele F.N.L.A., Holden Roberto, a scris, pentru „Lumea“, un articol despre lupta de eliberare a poporului angolez.

A treia conferință pe țară a apicultorilor

S-au împlinit 100 de ani de la înființarea primelor asociații ale crescătorilor de albine pe teritoriul țării noastre. Evenimentul a fost sărbătorit în cadrul conferinței județene ale filialelor Asociației crescătorilor de albine, desfășurate între 3-20 iunie a.c., prilej de analiză a contribuției aduse la realizarea sarcinilor, la pregătirea și creșterea de noi cadre de apicultori din rîndul tineretului, de sugestii și inițiative menite să intensifice această îndelungă tradițională de pe teritoriul țării noastre. Punctul culminant al acestui jubileu îl va constitui însă cea de a treia Conferință pe țară, ale cărei lucrări se vor desfășura în București, în zilele de 26 și 27 ianuarie. Această manifestare va încununa activitatea rodnică a celor 60.000 de apicultori cuprinși în asociații (numărul apicultorilor din țară este în jurul a 100.000) desfășurată în perioada ultimilor 15 ani. Este demn de remarcat faptul că modul de organizare al apicultorilor români este considerat ca fiind cel mai bun. La ultimul Congres (Buenos Aires), țara noastră a obținut 8 medaili de aur (din 22, cea mai prețioasă oferită pentru miera de salcîm), întrecînd țări cu tradiție în acest sector. Anual, exportăm cantități însemnate de miere și instalații industriale apicole (U.R.S.S., Grecia, Cuba). Membrii asociației participă la schimburi de experiență, acordă asistență tehnică trimișilor specialiști pentru reorganizarea apiculturii în unele țări. Datorită prestigiului dobîndit, federația internațională API-MONDIA l-a reales ca președinte la ultimele trei congrese pe prof. dr. ing. V. Harnaj. Să mai amintim că s-au mai organizat numeroase cercuri ale tinerilor apicultori, că la București funcționează un liceu apicol — singura instituție de acest fel în Europa.

Așadar, o tradiție cu remarcabile realizări, o activitate deosebit de fructuoasă.

V. R.

actualitatea pentru tineret

EVENIMENT

Baia Mare — locul I

În calendarul băimărenilor, ziua de 23 ianuarie capătă o semnificație deosebită. Pentru că, ieri, într-un cadru festiv, în prezența a peste 50.000 de locuitori, a reprezentanților organelor județene și municipale de partid și de stat, tovarășul Nicolae Tăbîrcă, prim-vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare a decernat municipiului Baia Mare, Diploma și premiul I pe țară în întrecerea patriotică pentru gospodărirea și înfrumusețarea municipiilor și 170 de insigne „frunțaș în gospodărirea orașului“. În legătură cu participarea celor peste 22.000 de uteciști, la acțiunile inițiate, am discutat cu Ioan Hîdecuti, secretar al Comitetului județean Maramureș al U.T.C. Am aflat astfel că tinerii au adus în întrecerea economii în valoare de 32 milioane lei. Ei au amenajat cursul râului Săsar, un teren de carting, iazul de decantare de la Flotia Baia Mare, au plantat 170.000 arbuști și pomi ornamentali, au amenajat și întretinut 1.000 ha parcuri și zone de agrement și 12 km de drumuri.

În încheierea adunării populare a fost trimisă o telegramă C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu.

este cea mai tînără telefonistă, are 21 de ani, premiul I, diploma de onoare și respectul tuturor colegilor. (M. Viad).

TELEX

● La Sibiu a început consfătuirea inginerilor și tehnicienilor din S.M.A., I.A.S. și C.A.P. ale județului. Un dialog între specialiști pentru generalizarea experienței înaintate. (M. Juganariu).

● „Minerul de calitate — fără rebuțuri“ se întitulează inițiativa minerilor de la Teulu. La începutul fiecărei săptămîni, în cadrul „Statului ortacilor“ se propun măsuri organizatorice, se stabilesc procedeele ce se pot aplica pentru realizarea integrală a sarcinilor de plan. (Ioan Viad).

● „Brigada la locul de muncă“ — concurs organizat de Comitetul județean Vîlcea al U.T.C. și C.J.C.E.S. a adus pe scenă 50 de brigăzi artistice de agitație. Faza finală a avut loc în municipiul Vîlcea 10 finalisți și-au disputat primele locuri. (H. Hărăscu).

● Autodotarea — o acțiune în care tinerii atelierului mecanic energetic de la C.P.L. Rm. Vîlcea au obținut rezultate meritorii. Sub conducerea tînărului inginer Vasile Stamate s-au realizat: uscătorul de așchi de la atelierul PAL, moara cu așchii și un circular pentru prelucrarea șpiilor subdimensionate. (M. Doru).

GARDEROBA DV.

De la inginerul șef al Centrului de îndrumare a producției și creației de confecții, tricotate și încălțăminte al U.C.P.-COM, ing. Elena Dulliu, am aflat că s-au încheiat contractările cu M.C.I. pentru fondul de mîntă pe trimestrele I și II. Au fost realizate peste 400 de noi modele. În cea mai mare parte contractate. Pentru garderoba dv. vă prezentăm o jachetă și pantalon din jers alb și roșu; garnituri — țighele în culoare, fermoare pentru buzunare și închideri. O rochie din jers bleumarin cu țighele din mătase albă. (L. P.)

CONCURS

„Top-poezie — Tirgoviște 1974“

Din inițiativa Comitetului județean Satu Mare al U.T.C., în colaborare cu Direcția județeană de poștă și telecomunicații, s-a organizat un concurs pentru „Cea mai bună telefonistă“. Un test cu 40 de întrebări, contra cronometru, a statut pe locul I pe Saveta Vasiac. Locul II l-a obținut Irina Negurian. Saveta

AVIZIER

Vineri, 25 ianuarie, orele 18, la sediul Muzeului de artă al Republicii Socialiste România are loc Seara muzical-artistică, acțiune în cadrul ciclului tematic „Interferențe și confluente între arte“. În program Dr. Dale Warland: „Macalester College Chorus“, în viața muzicală americană. Corul de concert Ma-

ȘCOLARE

● La Liceul „Unirea“ din Tr. Măgurele s-a organizat o nouă formă de participare a elevilor în activitatea de cercetare: legătura directă cu Institutul agronomic și Facultatea de medicină veterinară din București. În laboratorul școlii, și în cele ale facultății, elevii realizează împreună cu profesorii universitari lucrări de biologie. Realizările obținute au fost comunicate în cadrul Societății științifice a elevilor (Prof. A. Bogdan).

● La Tirgoviște a avut loc cea de a 11-a sesiune de comunicări științifice a elevilor cu tema „Din istoria ținutului natal“, organizată de Comitetul județean al U.T.C. Muzeul județean și Inspectoratul școlar județean. Au participat reprezentanți din 12 județe. Din cele 34 de comunicări și referate 12 au aparținut elevilor din Tirgoviște. (Mihail Viad).

VREMEA

Vom renunța la cizme? Meteorologul Florica Militaru ne-a dat o veste bună. Vremea se menține în general frumoasă, cu deosebire în sudul țării unde cerul va rămîne mai mult senin. În Maramureș, nordul Transilvaniei și Moldova inouă rări mai pronunțate, pe alocuri se vor semnala precipitații slabă. În țară, se va produce seara ceață. Temperatura maximă între -2 și -8 grade, mai ridicată în Banat și Oltenia. Minime vor fi de -10 și 0 grade, mai coborîte în jumătatea de răsărit a țării.

În București vremea se menține frumoasă, cu ceață dimineața și seara. Temperatura maximă 2 și 4 grade. Temperatura minimă -12 și -10 grade.

Rubrică realizată de: LIDIA POPESCU

Sport

CUPA TINERETULUI

Nu numai elevii participă la întrecere...

La Bacău, întrecerea de anvergură, Cupa Tineretului, nu se rezumă, cum se întimplă în unele țări, numai la elevii și unități școlare, ci cuprinde și numeroase unități productive băcăuane. Că elevii reprezintă cea mai mare proporție și la Bacău, este un adevăr; dar nici celelalte categorii de tineri nu rămîn deoparte. Bunăoară, cooperatorii de la „Voința“, mesleșugarii în ale încălțămintei și marochineriei, și-au realizat o reușită față pe unitate a întrecerilor. Vasile Teodor, secretar al asociației sportive, coordonator acțiunii, a izbutit să confere concursurilor de tenis de masă și șah un veritabil caracter de turneu în care uteciștii și-au disputat cu ardore înălțate. Nu trebuie crezut că a fost vorba de o singură reuniune, doar pentru a fi respectat programul calendaristic al Cupelor. Alte câteva întâlniri au precedat această fază, însă disputate ultime s-au bucurat de omologarea rezultatelor pe secție. Din întrecerile elevilor am selectat două reuniuni: cea de la Liceul „George Bacovia“ — unde, în afară de șah și tenis de masă, au avut loc și meciuri

de volei, toate trei disciplinele reunind circa 140 de elevi în cadrul fazei pe școală, bine organizată de profesorii de educație fizică Traian Iliescu și Gheorghe Constandache — și Grupul școlar I.R.A. Mai ales aici, în spațioasa sală de sport, aveai impresia că te afli în interiorul unui stup. Sahuri dispuse pe măsuțele mici, cu arbitri desemnați din rîndul elevilor; în „sectorul“ tenis de masă, care captează interesul altor aproape 100 de spectatori, se disputau meciuri aprige. Profesorul de educație fizică, Constantin Păidaș, principalul organizator al acțiunii, colegii săi de catedră, alături de secretarul comitetului U.T.C., elevul Eugen Gavriluță și elevul Adrian Aron, președintele asociației sportive „Azur“, au satisfăcut de a-și fi alins scopul: mobilizarea întregului efectiv de 1.430 de elevi ai Grupului școlar și stabilirea campionilor pentru faza I. Ei sînt, în ordine, Ana Scurtu și Eugen Gavriluță (felicitări secretarului U.T.C.) la tenis de masă și Valeriu Cotache la șah. Întrecerile de volei nu sînt încă încheiate.

VIOREL RABA

Pe micul ecran

SIMBĂTA, 26 IANUARIE 22.40: Meciuri pe șah: STEAUA — DINAMO. Selecțiuni înregistrate de la patinoarul „23 August“.

DUMINICĂ, 27 IANUARIE 15.30: „Stadion“ — rubrică de reportaje din sportul de masă: 15.45: „50 ani de box în România“ — retrospectivă în imagini: 16.00: Box: R.D.G.—Polonia. Selecțiuni înregistrate de la Berlin: 16.45: Avancronica la meciul de box: Cassius Clay — Joe Frazer.

MĂRTI, 29 IANUARIE 22.00: Box: Cassius Clay — Joe Frazer. Înregistrare de la arena Madison Square Garden din New York.

Meridian

● La Brașov s-a disputat ieri, meciul amical de fotbal dintre echipele locale Steagul Roșu și formația Dinamo București. Fotbalistii de la Steagul Roșu Brașov au obținut victoria cu scorul de 3-1 (2-1). Prin golurile înscrise de Pescaru (2) și Sandu Gabriel (autogol), punctul oaspetilor a fost marcat de Dumitrache.

● Au continuat meciurile turneului internațional feminin de tenis de la Mission Viejo (California). Jucătoarea americană Kris Kemmer a dispus cu scorul de 6-3, 6-4 de Virginia Ruzici (România).

publicitate · publicitate · publicitate · publicitate · publicitate · publicitate · publicitate

România-film prezintă în curînd la cinematograful Patria din Capitală

o producție a Casei de Filme Trei

Trecătoarele iubiri

scenariu și regia: Malvina Urșianu; imaginea Sandu Intorsureanu, Gh. Fischer; muzica: Tiberiu Olah;

În distribuție: George Motoi, Silvia Popovici, Gina Patrichi, Cornel Coman, Nina Costa, Mihai Pălădescu.

Cu participarea artistei emerite Beate Fredanov

Intreprinderea de Turism Hoteluri și Restaurante București anunță că în curînd se va deschide în parcul HERĂSTRAU restaurantul PESCĂRUȘ

Complet renovat, cu încălzire centrală pentru sezonul rece

COMBINATUL DE PRELUCRAREA LEMNULUI CARANSEBES

Livrează prompt, fără repartiție, PAL inobilat, în culori uni sau texturat (mahon, nuc, teak, stejar etc.) pentru fabricarea mobilierului modern, mobilierului comercial, amenajări interioare în locuințe, edificii, mijloace de transport.

Comenzi: C.P.L. Caransebes — str. Bălța Sărată nr. 1.

Mănuși din piele căptușite cu tricou, căciulițe, fulare, eșarfe, basmale ș.a.

impermeabile, scurte, jachete, canadiene, bluze de vînt

paltoane, demiuri, jachete, compleuri cu pantaloni, rochiile, fuste

Toate aceste articole le puteți cumpăra, cu reduceri de prețuri de pînă la 30%, numai în perioada 14 ianuarie-24 februarie!

de peste hotare

DEZANGAJAREA FORTELOR EGIPTENE ȘI ISRAELIENE LA CANALUL DE SUEZ

● Operațiunea va începe mâine ● Președintele
Anwar Sadat și-a încheiat turnee prin mai multe
capitale arabe

CAIRO. — Un purtător de cuvânt al Națiunilor Unite a anunțat, la Cairo, că dezangajarea forțelor egiptene și israeliene la Canalul Suez, în conformitate cu acordul semnat la 18 ianuarie, va începe vineri, la ora 10 GMT, și se va încheia la 5 martie — transmite agențiile Reuter și Associated Press. El a menționat că dezangajarea va avea loc, mai întâi, în sectorul de sud al frontului egiptean, în zona din jurul localității Suez. Totodată, purtătorul de cuvânt a anunțat că, în cursul unei întreprinderi dintr-un sector al Canalului Suez, în conformitate cu acordul de dezangajare, au fost trimise în misiune două grupuri de pază, unul egiptean și unul israelian, reprezentând al Națiunilor Unite, s-a convenit că, până la încheierea dezangajării în această zonă, aprofundarea cu apă și alimente a orașului Suez să fie înfăptuită conform modalităților stabilite după războiul din luna octombrie 1973.

CAIRO. — La kilometrul 101, pe șoseaua Cairo-Suez, au fost reluate, miercuri, convorbirile între generalul egiptean Taher Maghoub și generalul israelian Avraham Adan consacrate definiției problemelor tehnice ale dezangajării și separării trupelor la Canalul Suez, conform regulamentului acordat semnat între Egipt și Israel.

TEL AVIV. — „Trupele israeliene au început să-și retragă armamentul greu și au dezamorsat miercuri cele 750 de mine plasate pe pozițiile înaintate deținute în teritoriile egiptene”, conform întelegerii intervenite în baza acordului de dezangajare și separare a forțelor, a anunțat un purtător de cuvânt militar israelian, reluat de agențiile United Press International și Associated Press. Potrivit postului de radio Tel Aviv, citat de aceeași agenție, ambulanțele egiptene au primit permisunea să intre în orașul Suez pentru a transporta de acolo la spitalele din Cairo pe cei 335 de militari egipteni răniți.

RABAT. — Șeful statului egiptean, Anwar Sadat, care înțeprinde la Rabat ultima vizită

din cadrul turneului său prin mai multe capitale arabe, a conferit, marți seara, cu regele Hassan al-II-lea al Marocului asupra unor probleme privind acordul de dezangajare și separare a forțelor la Canalul Suez, semnat la 18 ianuarie. Totodată, au fost discutate aspecte ale evoluției de ansamblu a situației din Orientul Apropiat.

Anterior, președintele Sadat a mai vizitat capitalele Arabiei Saudite, Siriei, Kuweitului, Qatarului, Bahreinului, Emiratarilor Arabe Unite și Algeriei, pentru a expune conținutul din aceste țări poziția egipteană față de acordul de dezangajare.

DJEDDAH. — Președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei, Yasser Arafat, a avut, la Djeddah, o întrevedere cu regele Feisal al Arabiei Saudite, în cadrul căreia au fost examinate diferite aspecte ale situației din Orientul Apropiat, precum și probleme interesând migrația palestiniană de rezistență — a anunțat postul saudit de radio „Riad”.

Vizita lui Arafat în Arabia Saudită a fost precedată de convorbiri pe care liderul OEP le-a avut, la Assuan și Cairo, cu președintele Anwar Sadat și cu alte oficialități egiptene.

CAIRO. — La încheierea primei sesiuni a conferinței privind cooperarea arabo-africană în domeniul petrolului, care se desfășoară la Cairo, secretarul general al Ligii Arabe, Mahmud Riad, a declarat că miniștrii de resort din țările arabe reprezentate la lucrări au convenit ca acestea să acorde țărilor africane — „sub orice formă acceptabilă” — asistență pentru acoperirea necesităților lor de petrol. „Există — a spus el — un consens unanim în rândul țărilor arabe cu privire la ajutorarea statelor africane”.

Mahmud Riad a subliniat că o serie de formule concrete pentru asigurarea acoperirii necesităților de petrol ale țărilor africane vor fi discutate zilele următoare.

Simpozion consacrat Conferinței mondiale a populației

La Amsterdam se desfășoară lucrările celui de-al 4-lea simpozion în probleme demografice, manifestare pregătită de Conferința mondială a populației, care va avea loc între 19 și 30 august, la București.

În raportul prezentat în deschiderea lucrărilor simpozionului de la Amsterdam, profesorul Antonio Carrillo Flores, secretarul general al Conferinței mondiale a populației, a furnizat unele date importante din domeniul demografiei Globului. Astfel: populația Pământului se cifrează în prezent la 3,8 miliarde de oameni. Fenomenul creșterii populației înregistrează aspecte explozive în țările în curs de dezvoltare. Cunoașterea o evoluție progresivă migrația internă și creșterea vertiginosă a orașelor. În 1985, un număr de 13 orașe au lumii vor avea mai mult de 10 milioane de locuitori, iar alte 300 orașe vor număra peste 1 milion de oameni.

Din partea Comisiei Naționale demografice din România, la lucrările simpozionului participă prof. univ. I. Filipescu, decanul Facultății de drept din București.

INTENSIFICAREA RELAȚIILOR ECONOMICE DINTRE ROMÂNIA ȘI ȚĂRILE ARABE

Ziarul irakian „Al-Taakhi” a inserat, în ediția sa din 22 ianuarie, un amplu articol, pe patru coloane, sub titlul „Relațiile economice româno-arabe”, în care sunt prezentate multiplele aspecte pe care le comportă procesul de largire și continuă diversificare a cooperării economice și schimburilor comerciale dintre Republica Socialistă România și statele arabe.

În cursul anului 1973 — arată ziarul — România a exportat în țările arabe diverse mărfuri în valoare de circa 175 milioane dolari, între acestea fiind, în cuprinsul produselor de deosebită importanță economică pentru partenerii arabi, cum ar fi utilajele petroliere, cherestea, ciment, produse alimentare de bază, autoturisme, tractoare, autoturisme, combustibil pentru avioane cu reacție, hirtie etc. Publicația irakiană menționează că pentru anul curent se prevede o sensibilă sporire a volumului schimburilor comerciale româno-arabe a căror valoare va atinge cifra de 350 milioane dolari, tocmai pentru a asigura acoperirea cererilor pe piața arabă.

În continuare se relevă că, pe lângă schimburile comerciale curente, România desfășoară largi acțiuni de cooperare economică cu statele arabe. Se precizează, astfel, că au fost încheiate o serie de acorduri de cooperare economică și tehnică, vizând

construirea unor obiective industriale de maximă importanță pentru economia națională a statelor arabe, îndeosebi în domeniile construcțiilor de mașini, industriei chimice și petrochimice, prospectării și exploatarea unor zone petrolifere și miniere, în domeniul agricol ș.a.m.d. Se subliniază, de asemenea, că pe linia colaborării în domeniul minelor și petrolului România efectuează, în prezent, în Irak o serie de lucrări seismice și de foraj petrolier și că a sporit numărul experților și specialiștilor români ce lucrează în țările arabe.

Articolul se referă, în încheiere, la principalele obiective de cooperare economică cu celelalte state arabe — Egipt, Algeria, Siria, Maroc, Tunisia, Sudan, Kuwait, Libia, R. A. Yemen.

Într-una din zonele eliberate, tineri înrolându-se în unitățile de luptă ale patrioților khmerei

CONSĂTĂRIRE A SECRETARILOR COMITETELOR CENTRALE ALE PARTIDELOR COMUNISTE ȘI MUNCITOREȘTI DIN UNELE ȚĂRI SOCIALISTE

În zilele de 22 și 23 ianuarie a avut loc la Moscova o consătare a secretarilor Comitetelor Centrale ale partidelor comuniste și muncitorești din unele țări socialiste, la care au participat reprezentanți ai Partidului Comunist Bulgar, Partidului Comunist din Cehoslovacia,

Partidului Comunist din Cuba, Partidului Socialist Unit din Germania, Partidului Popular Revoluționar Mongol, Partidului Muncitoresc Un Polonez, Partidului Comunist Român, Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, Partidului Comunist al Uniunii Sovietice,

Lupte grele au avut loc, marți, în imediată apropiere de capitala khmeră, în localitățile Prek Pra, Cham-pouet Baek și Koh Reah, situate la sud-est de Pnom Penh, la distanțe de 3 pînă la 8 kilometri de oraș. În felul acesta, relevă observații militare, ofensiva declanșată anul trecut de forțele patriotice cambodgiene pe durata actualului sezon uscat continuă cu vigoare în cea de-a șaptea săptămână de la începerea sa.

Consătările a fost deschise printr-un cuvânt introductiv de M. A. Suslov, membru al Biroului Politic secretar al C.C. al P.C.U.S. La Consătare au luat cuvântul: din partea Partidului Comunist Bulgar — B. Velcev, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.B.; din partea Partidului Comunist din Cehoslovacia — F. Ondřík, secretar al C.C. al P.C.C.; din partea Partidului Socialist Unit din Germania — G. Jahn-Asjak, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.P.R.M.; din partea Partidului Muncitoresc Socialist Ungar — E. Babuic, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.U.P.; din partea Partidului Popular Revoluționar Mongol — S. Jahan-Asjak, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.P.R.M.; din partea Partidului Muncitoresc Socialist Polonez — E. Babuic, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.U.P.; din partea Partidului Comunist Român — Gheorghe Pană, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.R.; din partea Partidului Muncitoresc Socialist Un Polonez — A. Pulla, secretar al C.C. al P.M.S.U.; din partea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — I. G. Kapitonov, secretar al C.C. al P.C.U.S.

note de drum

Budapesta în iarnă...

ceasta păstrează parfumul unei vîrste trecute. Dar schelările își semnalează frecvente șantiere și chiar cel mai grabit trecător poate observa „înfințirea” produsă, care nu se oprește la periferii exterioare. Dealțul, conținutul „înfințirii” urbanistic nu este decât o compoziție proprie străzilor, scurgerea lentă a Dunării. De aici orășul se înfășează de aici aproape de dimensiunile sale. Te simți eliberat de căutarea febrilă a așmăntului pitoresc și îți poți privirea, destinată, să cuprindă tabloul urban de o odihnătoare frumusețe. Ultima dată cînd am ajuns pe ridicătură de pămînt, plantată în vecinătatea fluviului, era într-un sfîrșit de toamnă și soarele îmbrăca în aur bulevardele orașului, luminîndu-le într-un tulburător spectacol. Dar în miez de decembrie, iarna s-a instalat la Budapesta și zăpada acoperă asfaltul străzilor. O ceață subțire, ca un văl străveziu, s-a lăsat peste oraș. Vasta aglomerație urbană pare mai caldă și mai cenusie. Iarna dobîndește bi-proprietăți de a metamorfoza peisajul. Oricum, simți că lipsește puternica lumină capabilă să dea relief zidurilor înobilate de timp.

La consătare a avut loc un schimb de experiență privind la unele probleme actuale ale construcției de partid și la soluționarea practică a acestora de către partidele fraterești reprezentate. Întregul curs al dezvoltării istorice, au relevat participanții la consătare, dovedește că, pe măsură ce se aprofundează și se dezvoltă construcția socialiste și comuniste, crește și rolul conducător al partidului marxist-leninist. În acest sens, îndeplinirea de către partid a rolului său de conducător politic al clasei muncitorești și al tuturor oamenilor muncii este determinată în mod necesar, de țara partidului însuși, de caracterul relațiilor din interiorul partidului, de eficacitatea activității sale politice și organizatorice.

La consătare s-a acordat o mare atenție problemelor creșterii rîndurilor partidului și îmbunătățirii continue a compoziției sale calitative. A fost relevată importanța respectării principiului centralismului democratic, a luptei de neînfrînată a unității ideologice și organizatorice, ca o condiție hotărîtoare a capacității de acțiune a partidului în cursul luptelor, participării lui la realizarea schimb de experiență în domeniul dezvoltării democrației interne a partidului, al conducerii colective, ridicării nivelului activității comuniste și disciplinării de partid. Au fost discutate problemele de cadru, ale perfecționării formelor și metodelor de conducere politică a construcției economice și culturale, a orărnării și organizării organizațiilor obștești, întăririi legăturilor partidului cu masa muncitorească, cu toți oamenii muncii.

Participanții la consătare au apreciat în mod unanim că practica istorică confirmă convingător caracterul internațional și însemnătatea permanentă a normelor leniniste ale vieții de partid și a principiilor conducerii de către partid — care sînt aplicate de partidele fraterești, lîndu-se seama de cerințele actualității și de condițiile concrete ale activității lor.

Te consătare a fost evidențiată marea însemnătate a extinderii legăturilor bilaterale și multilaterale dintre partidele comuniste și muncitorești, a consătărilor și schimbului de experiență în domeniul activității organizatorice de partid, a dezbaterii în comun a unor probleme actuale ale construcției de partid.

Consătarea s-a desfășurat într-o atmosferă tovarășească, de lucru.

M. RAMURĂ

Obiective ale politicii externe iugoslave

Prezintă o expunere la sesiunea comună a comisiilor de politică externă și de apărare națională ale Adunării Federale la care au luat parte și membrii Consiliului pentru afaceri externe al Președintelui R.S.F.I., Miloš Mincic, vicepreședinte al Consiliului Executiv Federal, secretar federal pentru afaceri externe, a arătat că, în ultimele cîteva luni, în lume s-a răspîndit conștatarea că trebuie să se făurească cît mai repede un nou sistem al relațiilor politice și economice internaționale pe baza respectării principiilor independenței, suveranității și egalității în drepturi a popoarelor și statelor și a celorlalte principii ale coexistenței pașnice active. El a relevat că situația internațională este caracterizată în primul rînd de procesul desînderii și tratărilor proces complex. Desînderia, a spus el, corespunde intereselor celui mai mare număr de țări și se bucură de sprijinul lor. El a afirmat că marile puteri trebuie să aibă în vedere pentru pacea și stabilitatea internațională, dar că este evident că numai ele nu pot să asigure soluționarea reală a celor mai mari probleme internaționale. El a spus că este obligat să contribuie la pace și colaborare și toate trebuie să poarte partea lor de răspundere pentru evoluția relațiilor internaționale.

Miloš Mincic a relevat că, în prezent, lumea se află la o răscruce în privința căilor de urmat în rezolvarea principalelor probleme economice internaționale de care va depinde în mare măsură și situația generală a relațiilor internaționale. Criza energetică, a relevat el, a atras atenția asupra caracterului de nemenținut a soluționării problemelor economice internaționale în limita vechilor categorii. În acest rînd, prin difuzarea acordurilor în cadrul unor grupuri înguste, închise de țări. În încheiere, Mincic a subliniat că Iugoslavia înțelege să-și aducă contribuția la încheierea cu succes a Conferinței de securitate și cooperare în Europa.

CUVINTARE A PREȘEDINTELUI PERON

După cum s-a anunțat, în urma atacului terorist împotriva regimentului de blindate C-10 din localitatea Azul, în cursul căruia au fost ucise comandanții unității și cîteva soldați, iar un colonel a fost lovit ostentiv, președintele Peron s-a adresat țării prin intermediul posturilor de radio și televiziune. Fapte de asemenea natură — a spus președintele — demonstrează cu elocvență gradul de periculozitate și de înfrînzabilitate al grupurilor teroriste care acțiunea în provincia Buenos Aires, ca urmare a unei evidente neprecupțări din partea autorităților, atîtîndu-se pe care nimic nu o poate justifica în situația actuală a țării. Noi — mișcarea justițială — dorim instaurarea păcii și propovăduim unitatea și solidaritatea tuturor argentinienilor care se preocupă în prezent de reconstrucția și eliberarea națională.

De pe muntele Gellert panorama orașului devine indescifrabilă. Vizitatorii capitalei ungare urcă, de obicei, pe aceste înălțimi doar pentru a contempla Budapesta, geometria proprie străzilor, scurgerea lentă a Dunării. De aici orășul se înfășează de aici aproape de dimensiunile sale. Te simți eliberat de căutarea febrilă a așmăntului pitoresc și îți poți privirea, destinată, să cuprindă tabloul urban de o odihnătoare frumusețe. Ultima dată cînd am ajuns pe ridicătură de pămînt, plantată în vecinătatea fluviului, era într-un sfîrșit de toamnă și soarele îmbrăca în aur bulevardele orașului, luminîndu-le într-un tulburător spectacol. Dar în miez de decembrie, iarna s-a instalat la Budapesta și zăpada acoperă asfaltul străzilor. O ceață subțire, ca un văl străveziu, s-a lăsat peste oraș. Vasta aglomerație urbană pare mai caldă și mai cenusie. Iarna dobîndește bi-proprietăți de a metamorfoza peisajul. Oricum, simți că lipsește puternica lumină capabilă să dea relief zidurilor înobilate de timp.

Oamenii se grăbesc pe străzi și doar turiștii își îngăduie un prelungit popas lîngă monumentele orașului. O clasă de elevi muzicieni sau poate un cor școlar s-a oprit în apropierea Academiei de muzică. Un bărbat mai în vîrstă le vorbește despre instituția care își va sărbători în 1975 centenarul și despre Liszt — fondatorul ei. A cedeia, care la începuturile ei fusese instalată într-un simplu apartament dintr-un bloc (ar apoi în imobilul în care locuia compozitorul, a dobîndit un renume care o depășit granițele țării. Dealțul, nici nu-i de mirare că adămint pe cîrva din cei care și-au înscris numele printre profesorii ei — Erkel, Bartok, Kodaly și lista celebrităților ar putea fi continuată. Băietandrii în haine îmblănite examinează gînditor clădirea cu ziduri patinate. Poate, în clipele acelea, speranța căpota aripi și se visau printre viitorii studenți ai Academiei. Poate...

Piața Vörösmarty posedă o eleganță sobră, aristocratică. Vechiul metro, cel din 1896, cu vagoanele vechi și cu stafiile ce păreau să ne plonjeze în ambianța începutului de secol, își avea aici, în piața ce poartă numele mareului poet, punctul terminus al liniei sale. Deoseori, vizitatorii Budapestei încep din această piață investigația așmăntei zone comerciale a orașului. Strada Váci, cu distins cafelele și cu magazine în care forfota nu se stingea decît firiziu, la ceasurile însoririi, se află în vecinătate. Aparent, străzile din zona a-

se limitează la această parte centrală a capitalei ungare. Pe harta orașului și-ou făcut opam. Sîntem departe de ele-gantele bulevarde ale orașului, cu kilometri de vitrine și o liniste de muzeu. Dar sursa vitalității Budapestei o gîsim în aceste locuri în care zinele se alinază una lîngă alta...

Statistica, în exprimările ei austere, desemnează Buda-

ne puternică. Pentru nivelul de intervenție în sprijinul monedei naționale. Dintre cursurile dolarului pe diverse piețe existente miercuri la prînz, agențiile de presă au menționat: 5,22 și 5,32 franci la Paris, 2,856 mărci la Frankfurt pe Main, 43,95 franci la Bruxelles, 3,0125 franci la Gruzia, 3,3935 franci la Zürich, 671 lire la Milano. Cursul lirei sterline a fost același de marți seara — 2,184 dolari.

Pe piața aurului s-a manifestat o stabilizare similară, uncia fiind evaluată la Londra și Zürich la 138 dolari. (Agerpres)

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

● PRIMUL MINISTRU al Greciei, Adamandios Androutopoulos l-a primit marți, într-o vizită protocolară pe ambasadă, România la Atena, Ion Brașu.

Cu acest prilej, premierul grec a exprimat dorința guvernului său de a continua și dezvoltarea bunele relații existente între Grecia și România.

● BIBLIOTECA ROMÂNĂ din New York a organizat o manifestare specială consacrată aniversării unirii principatelor române. După o conferință a urmat un program cu filmele documentare „Unirea principatelor” și „Mihail Kogălniceanu”. La manifestare au participat profesori universitari, studenți și un numeros public.

● LA GENEVA s-au deschis lucrările celei de-a 10-a sesiuni a Consiliului Biroului Internațional de Educație, organism al UNESCO, care se ocupă de promovarea cooperării internaționale în problemele învățămîntului și educației. Din Consiliul B.I.E. fac parte 21 de state, între care și România. În centrul atenției participanților se află examinarea programelor de activități a B.I.E. pe următorii ani. La lucrările sesiunii, țara noastră este reprezentată de prof. Claudiu Ionescu-Bujor.

● SOCIETATEA DE STAT indoneziană pentru petrol — „Pertamina” a anunțat descoperirea unor noi și importante zăcăminte de țiței în regiunea

cimpurilor petrolifere din estul Kalimantanului. S-a precizat că noile resurse sînt capabile să asigure o producție zilnică de cel puțin 9.000 de barili de petrol.

● UN TRIBUNAL din Lisabona a condamnat doi studenți la 15 luni închisoare și a privat de drepturi politice pe o perioadă de cinci ani — informează Agenția France Presse. Cel doi studenți sînt acuzați de apartenență la Comitetul de luptă anticolonială și de participare la activități îndreptate împotriva războaielor colonialiste portugheze din Africa.

Încheierea Conferinței europene a O.I.M.

La Palatul Națiunilor din Geneva s-a încheiat, miercuri, cea de-a doua Conferință regională europeană a Organizației Internaționale a Muncii, la lucrările căreia au fost reprezentate 28 de state între care și România. Principala documentă a conferinței, adoptat în unanimitate — rezoluția privitoare la acțiunea regională a O.I.M. în Europa — a fost elaborat pe baza mai multor propuneri făcute de participanți și care s-au aflat și proiectul de rezoluție al României intitulat „Dezvoltarea cooperării în domeniul muncii și al politicii sociale între țările

europene membre ale O.I.M.” Rezoluția se pronunță pentru examinarea tuturor mijloacelor adecvate în vederea promovării și întăririi cooperării europene în domeniul muncii. Se prevede, în acest sens, convocarea unor conferințe regionale europene la intervale regulate și suficiente de apropiate pentru a permite Organizației Internaționale a Muncii să își aducă o contribuție efectivă la soluționarea celor mai importante probleme de muncă și sociale. Rezoluția recomandă ca aceste conferințe să se desfășoare în diferite țări europene.

rezervoarelor doar JP-4. Compania „Air France”, care nu folosește decît JP-1, apreciază că în cazuri speciale, avioanele sale JP-4, adoptînd însă cîteva măsuri de precauție suplimentare. În opinia specialiștilor se pot limita destul de simplu pericolele JP-4. Totul ar consta în implementarea sau reducerea formării vaporilor în rezervoare. Pentru aceasta ar fi suficient injectarea unei spume sau a unui gaz

neutru, care, progresiv, va ocupa spațiul ce devine gol prin utilizarea carburantului JP-1.

Totuși riscurile par mult mai mari pentru a se adopta hotărîri unilaterale. Se așteaptă ca o decizie privind înlocuirea sau folosirea în amestec a carburanților JP-4 să fie luată în cursul acestui luni, de Asociația internațională a transportului aerian (I.A.T.A.)

JP — 4 CONTRA JP — 1

În lipsa kerosinei — cauzată de penuria generală de resurse energetice — unele companii aeriene tind să treacă la utilizarea altui carburant, denumit JP-4, mai ieftin, însă și mai periculos.

Compania londoneză, British Airways, a fost printre primele care și-au notificat această intenție piloților săi. Afacerea nu a făcut mare zgomot pentru că nu reprezintă o noutate în materie. Sînt deja 11 ani de

clnd B.E.A. și B.O.A.C. (alte companii britanice, care au trecut au fuzionat) au anunțat definitiv la JP-4. Inconvenienții principale ale JP-4 este acela că are un „punct de aprindere” mult mai scăzut decît kerosina ordinară, sau JP-1, principala carburant folosit de navele aeriene civile. „Punctul de aprindere” este temperatura care trebuie atînsă de vaporii de hidrocarbură pentru a lua foc, în prezența unei flăcări, sau a unei scînteii. Pentru benzina de tipul JP-1 acest „punct de aprindere” este de 38°C, în timp ce pentru JP-4, este sub 22°C. JP-4 este de fapt un amestec de hidrocarbură mai ușor, mai volatil decît JP-1. În caz de accident, chiar ușor, o simplă fisură a rezervoarelor poate provoca un incendiu. Așa s-a întimplat în decembrie 1963, pe un „Boeing 707” al companiei Pan Am, care s-a prăbușit în Maryland,

ucigînd 81 de persoane. În 1964, un „707” al companiei T.W.A. exploda în Roma, în timpul unei manevre la sol: 49 de morți. În ambele cazuri rezervoarele fuseseră umplute cu amestec de JP-4 și JP-1.

Potrivit săptămînalului „Le Nouvel Observateur” din acest motiv, cercuri largi se opun utilizării carburantului JP-4, deși el este folosit de toate avioanele militare și, de asemenea, de două companii civile — „Air Canada” și „Sabena”. Între altele se menționează că în cursul a numeroase escale, în special în S.U.A., se folosește pentru reumplerea

rezervoarelor doar JP-4. Compania „Air France”, care nu folosește decît JP-1, apreciază că în cazuri speciale, avioanele sale JP-4, adoptînd însă cîteva măsuri de precauție suplimentare. În opinia specialiștilor se pot limita destul de simplu pericolele JP-4. Totul ar consta în implementarea sau reducerea formării vaporilor în rezervoare. Pentru aceasta ar fi suficient injectarea unei spume sau a unui gaz

Măsură de precauție: un exercițiu de stingere a unui incendiu la Orly

Evoluția monetară occidentală

După două zile de tensiune, cauzată de instituirea cursului flotant al francului francez, atmosfera burselor de devalize occidentale a revenit miercuri la normal. Dolarul a înregistrat în primele ore ale zilei ușoare plusuri în raport cu unele monede, în timp ce francul francez, a cărui valoare s-a redus luni cu 4-5 la sută în raport cu toate celelalte devalize, a rămas în general la paritatele de marți seara. Atenția observatorilor s-a îndreptat spre bursa din Tokio, rămasă închisă atît luni cît și marți, unde yenul a avut de suportat o presu-

ne puternică. Pentru nivelul de intervenție în sprijinul monedei naționale. Dintre cursurile dolarului pe diverse piețe existente miercuri la prînz, agențiile de presă au menționat: 5,22 și 5,32 franci la Paris, 2,856 mărci la Frankfurt pe Main, 43,95 franci la Bruxelles, 3,0125 franci la Gruzia, 3,3935 franci la Zürich, 671 lire la Milano. Cursul lirei sterline a fost același de marți seara — 2,184 dolari.

Pe piața aurului s-a manifestat o stabilizare similară, uncia fiind evaluată la Londra și Zürich la 138 dolari. (Agerpres)

Situația internă din Bolivia a devenit deosebit de încordată după ce aproape 50.000 de muncitori au declarat o grevă, în semn de protest față de hotărîrea guvernului prezidat de generalul Hugo Banzer de a dubla prețurile la unele produse alimentare de bază și de a majora, totodată, taxele la transport în comun — informează agenția Associated Press.

Față de hotărîrea adoptată de guvern, 35.000 de mineri, a căror organizație sindicală este considerată ca fiind cea mai importantă din țară, au hotărît, ca primă măsură de ripostă, să participe la o grevă de scurtă durată, cerînd îmbunătățirea condițiilor de trai, în raport cu creșterea spiritei prețurilor la alimente și alte produse. Aceste acțiuni revendicative s-au alăturat alții 14.000 de muncitori de la aproape 100 de întreprinderi industriale din capitală. Conducătorii al organizațiilor sindicale bolivienice au subliniat că se vor alătura acestor acțiuni de protest, care vor continua pînă ce guvernul le va satisface cererile formulate.